

မဟာစည်နာယက
အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
အဘိဓမ္မေဟာရဋ္ဌဂုရု

သဒ္ဓမ္မရုံသိရိပိသာနာတော်

အရှင်ဓမ္မရာဇာဘိဝံသ

ဟောကြား ရေးသားစီရင်အပ်သော

ဟောမှုကျမ်းမှ ရှစ်ခုပြည့်စုံ တရားရ

တရားတော်

ဤစာအုပ်မှာ သိကောင်းစရာ ဆောင်ပုဒ်များ

- ငရဲ၊ တိရစ္ဆာ၊ ပြိတ္တာ၊ အသည်၊ ပစ္စနိဒိဋ္ဌိ၊ ဆွံ့အဘိနှင့်၊ မပွင့်ဘုရား၊ ဤ ဂ-ပါး၊ တရားမရ၊ အကွဏမည်။
- မကောင်းခွင့်ခါ၊ ဂ-ခုမှာ၊ လွန်ကာနေကြပြီ။
ဘုရားပွင့်လာ၊ ဉ-ခွင့်သာ၊ ရကာနေကြပြီ။
ဘုရားပွင့်လာ၊ ဉ-ခွင့်သာ၊ မှန်စွာခွင့်ကောင်းဖြစ်ပေသည်။
သာသနာထွန်းပါ၊ အရပ်မှာ၊ နေတာခွင့်ကောင်းဖြစ်ပေသည်။
အယူကောင်းရှိတာ၊ မိမိမှာ၊ မှန်စွာခွင့်ကောင်းဖြစ်ပေသည်။
အကြည်ဓာတ် ၆-ဖြာ၊ ပြည့်စုံတာ၊ မှန်စွာခွင့်ကောင်းဖြစ်ပေသည်။
- ဟောမှုကျင့်မှု၊ တစ်ခုခုက၊ မပြည့်ဝ၊ မရမြတ်တရား။
- မြဟွာပြည်မှာ၊ တဝင်းဝင်း၊ ဝက်စားကျင်းမှာတရွင်းရွင်း။
- ကာမဂုဏ်ဟူသည်၊ ဆက်ဆံသူရှုပ်ထွေး၊ ကျီးခွေးဝိုင်းလှ၊ သားတစ်စုနှင့်၊ တူလှ၏။
- ပွား သိ ပယ် ဆိုက်၊ ဖြစ်ဆိုက်ရှုပါ။
ဤလေးဖြာ၊ မှန်စွာသိရမည်။
- ပညတ်ကိုခွာ၊ ပရမတ်သာ၊ မှန်စွာရှုရမည်။
- တေနှင့်ဝါမှာ၊ ဓာတ်နှစ်ဖြာ၊ ပျေတာထင်ရှားသည်။
ပနှင့်အာမှာ၊ ဓာတ်နှစ်ဖြာ၊ လေးတာထင်ရှားသည်။

မဟာစည်နာယက

အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု

သဒ္ဓမ္မရံသီရိပိဿာဆရာတော်

အရှင်ဓမ္မရာဇာဘိဝံသ

ဟောကြား ရေးသားစီရင်အပ်သော

ဟောမှုကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ
တရားတော်

သာသနာ - ၂၅၅၃

ကောဇာ-၁၃၇၁

ခရစ် - ၂၀၀၉

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊

အုပ်စု - ၃၀၀၀ ပထမအကြိမ်၊

တန်ဖိုး -

ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေး၊ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန

သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး

ဦးဝင်းနိုင်(မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၃၈၄၃/ ၀၂၄၅)က ထုတ်ဝေ၍

ဦးသိန်းထွန်း (၀၄၈၂၂)၊ သိန်းထွန်းအေ့ဖ်ဆက်

အမှတ် ၅၀/၅၂၊ ဒဂုံသီရိလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊

တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်ပုံနှိပ်သည်။

ဖုန်း-၅၄၂၀၅၆

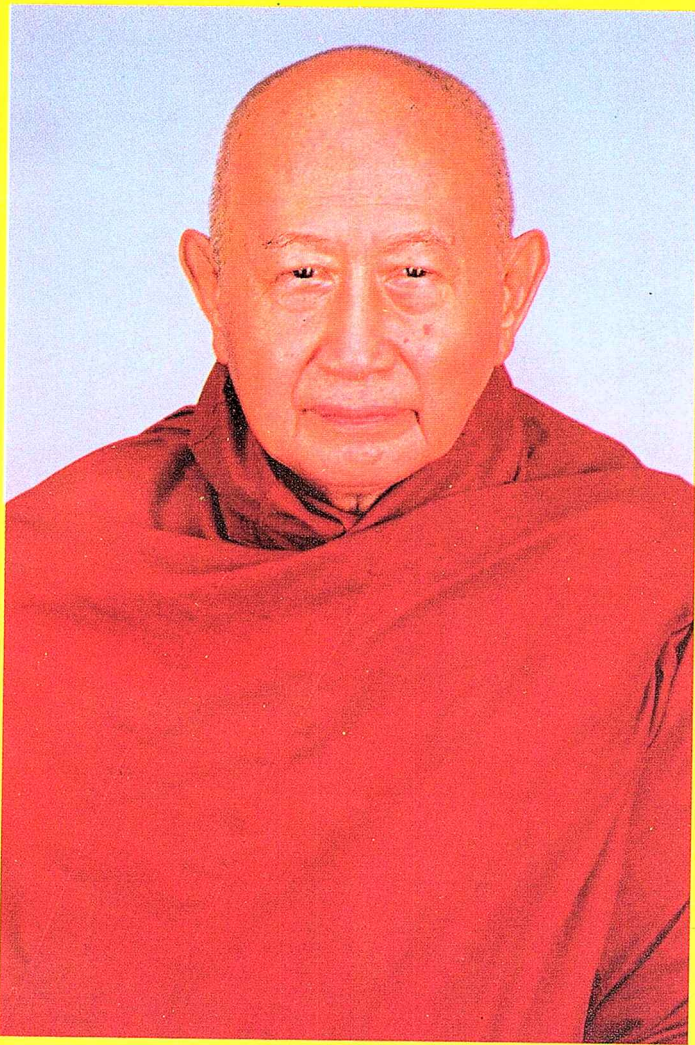
ဖြန့်ချိရေး

ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး တင်အောင်(လေ-ငြိမ်း)(၀၃၃၆၆)

သဒ္ဓမ္မရံသီစာပေ၊ အမှတ်-၇၊ ဇေယျာခေမာလမ်း၊

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိသည်။

ဖုန်း - ၀၁-၆၆၁၅၉၇၊ ၆၅၀၅၇၆

သဒ္ဓမ္မရံသီရိဝံသာပဓာနနာယကဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
အဘိဓမ္မောရဋ္ဌဂုရု
ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလာဘိဝံသ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ တရားတော်

၁၃၅၃-ခု၊ တော်သလင်းလဆန်း ၈-ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်း
မှာ ဟောကြားမယ့်တရားတော်က ဟောမူနှင့်ကျင့်မှု ဤနှစ်ခု
ပြည့်စုံလို့ရှိရင် တရားရနိုင်တယ်၊ တရားရကြောင်းပဲ၊ ဟောမူနဲ့
ကျင့်မှု ပြည့်စုံတဲ့တရားကို ဟောကြားပါမယ်။

ဟောမူနဲ့ကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်စုံမယ်ဆိုလို့ရှိရင် အခုအချိန်
အခါမှာ မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်တဲ့ တရားထူးတရား
မြတ်တွေ ရသွားနိုင်တဲ့ အချိန်အခါပဲ။ အဋ္ဌကထာဆရာများက
တရားရနိုင်တဲ့ အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာ ၄-မျိုး ဖွင့်ပြထားပါတယ်။

၂

သဒ္ဓမ္မရံသီရိပိသာဆရာတော်

၁။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမက္ခယ
ဘုရားပွင့်တော်မူလာတဲ့ ၉-ခုမြောက် အခွင့်ကောင်း
အခွင့်သာ။

၂။ မဇ္ဈိမဒေသေ ဥပ္ပါဒက္ခယော
မဇ္ဈိမဒေသေ = မဇ္ဈိမအရပ်ဒေသ၌၊ ဥပ္ပါဒက္ခယော =
ဖြစ်ရသောခဏ။

အခုအချိန်အခါမှာတော့ မဇ္ဈိမဒေသလို့ခေါ်တဲ့ အိန္ဒိယ
ပြည်မှာ သာသနာတော်က ဆိတ်သုဉ်းသွားလို့ မြန်မာပြည်သို့
သာသနာရောက်နေသည်။ မြန်မာပြည်ဟာ ခဏကောင်းပဲဆိုတဲ့
အဓိပ္ပာယ်။

၃။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ ပဋိလဒ္ဓခဏော
သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ = အယူကောင်းအယူမှန်ကို၊ ပဋိလဒ္ဓ
ခဏော = ရထားသောခဏ။

၄။ ဆန္ဒံ အာယတနာနံ အဝေကလ္လခဏော
ဆန္ဒံ = ၆-ပါးကုန်သော၊ အာယတနာနံ = မျက်စိ နား
နှာ လျှာ ကိုယ် စိတ်တို့၏၊ အဝေကလ္လခဏော =
မချို့တဲ့သောအခါ။

(ဓမ္မပဒ-ဋ္ဌ-၂/၃၀၄)

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၃

ဤ ၄-မျိုးသော အခွင့်ကောင်းအခါကောင်းကြီး တရား နာပရိသတ်များသန္တာန်မှာ ရှိနေတဲ့အတွက်ကြောင့် အခုအချိန် အခါသည် မိမိတို့ ရည်မှန်းထားတဲ့ တရားထူးတရားမြတ်တွေ ရနိုင်တဲ့အချိန်အခါလို့ အဋ္ဌကထာဆရာများ ညွှန်ပြတဲ့အတိုင်း ဆရာဆရာများက ဆုံးဖြတ်ကြတယ်။ အချို့အချို့သော ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေက သံသယလေးတွေ ရှိနေကြပါတယ်။ အခုအချိန်အခါဟာ တရားထူးတရားမြတ် ရနိုင်တဲ့အချိန်အခါ မဟုတ်တော့ဘူး။ သာသနာအနှစ် ၅၀၀၀-ကျော်သွားလို့ မရနိုင် တော့ဘူးလို့ ဒီလိုရေတွက်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ သံသယရှိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း ရှိကြတယ်တဲ့။ အခုအဋ္ဌကထာဆရာရဲ့စကားကို ထောက်ထားလိုက်တော့ ရနိုင်တဲ့အချိန်အခါလို့ မသိရပါဘူးလား ... သိရပါတယ်ဘုရား။

ဘုရားပွင့်တော်မူလာတဲ့ ၉-ခုမြောက်ဖြစ်တဲ့ အခွင့်ကောင်း အခွင့်သာကြီးဆိုတဲ့ သာသနာတော်ကြီးနဲ့ တရားနာပရိသတ်များ လာတွေ့ကြုံနေရတာ တရားထူးတရားမြတ်ရဖို့ရာ ၁-နံပါတ် အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာပါပဲတဲ့။ ၉-ခုမြောက် အခွင့်ကောင်းအခွင့် သာလို့ဆိုတဲ့နေရာမှာ ၉-ခုဆိုတော့ ၉-ခုရဲ့အောက်မှာ ၈-ခုရှိ တယ်။ အဲဒီ ၈-ခုကိုတော့ တရားမရနိုင်တဲ့ အခါတွေပဲ။ အက္ခယ အသမယလို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားပါတယ်။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပသာဆရာတော်

အဋ္ဌိမေ ဘိက္ခဝေ အက္ခယာ အသမယာ ဗြဟ္မစရိယ
ဝါသာယ။

ဘိက္ခဝေ = သံသရာဘေး လာမည့်ရေးကို မျှော်တွေး
ထောက်ဆ သိမြင်ကြတဲ့ အို-ချစ်သားချစ်သမီးတို့၊ ဗြဟ္မစရိယ
ဝါသာယ = မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သုံးခြင်းငှာ၊ အက္ခယာ =
ခဏမဟုတ်ကုန်သော၊ အသမယာ = အခါမဟုတ်သည်တို့သည်၊
ဣမေ အဋ္ဌ = ဤ ဂ-ပါးတို့ပင်တည်း။ ဣတိ = ဤသို့၊ ဘဂဝါ
= မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ = ကရုဏာရှေ့သွား ပညာအား
ဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

ဗြဟ္မစရိယ = မြတ်သောအကျင့်တွေကို မကျင့်ကြံ
အားမထုတ်နိုင်တဲ့ တရားမရနိုင်တဲ့ အခါကြီးက ဂ-မျိုးရှိတယ်။
အဲဒါကို အက္ခယာလို့ခေါ်တယ်။ အခါမဟုတ်ဘူးတဲ့။ တရားမရနိုင်
တဲ့အခါတွေ ဂ-မျိုး။ ဂ-မျိုးဆိုတာ -

(၁)နံပါတ်က - နိရယံ ဥပပန္နော

ငရဲဘုံငရဲဘဝမှာ ဖြစ်နေရတဲ့အခါ ဗြဟ္မစရိယလို့ခေါ်တဲ့
မြတ်သောအကျင့်တွေ မကျင့်ကြံ အားမထုတ်နိုင်ပါဘူးတဲ့။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၅

(၂) တိရစ္ဆာန်ယောနိ

တိရစ္ဆာန်မျိုး၌ ဖြစ်နေရတဲ့အခိုက်အတန့်လည်း တရားနာ ပရိသတ်များ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေတဲ့ ဗြဟ္မစရိယလို့ခေါ်တဲ့ မြတ်သောအကျင့် သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာအကျင့်တွေ မကျင့်ကြံ အားမထုတ်နိုင်ဘူးတဲ့။ ဒါကြောင့်မို့ အက္ခဏ = ခဏဆိုပဲတဲ့။

(၃) ပေတ္တိ ဝိသယံ ဥပပန္နော

ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်နေရတဲ့အခါလည်း တရားနာပရိသတ်များ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေတဲ့ ဗြဟ္မစရိယလို့ခေါ်တဲ့ မြတ်သောအကျင့် တွေ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာအကျင့်တွေ မကျင့်ကြံ အားမထုတ် နိုင်တဲ့အခါမျိုးပဲတဲ့။ အက္ခဏ = ခဏဆိုကြီးပါပဲတဲ့။

(၄) အသညသတ်ဘုံဘဝ

ရုပ်သာရိ၍ နာမ်မရှိတဲ့ အသညသတ်ဘုံဘဝမှာ ဖြစ် နေရတဲ့အခိုက်အတန့်လည်း တရားမရနိုင်တဲ့အခါပါပဲတဲ့။ ရုပ်သာ ရှိ၍ နာမ်မရှိတော့ တရားကျင့်လို့ ရမှရပါ့မလား ... မရနိုင်ပါ ဘုရား။ မရနိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဗြဟ္မာပင်ဖြစ်ရငြားသော်လည်း သူလည်း ခဏဆိုကြီးပါပဲတဲ့။ အက္ခဏ = ခဏဆိုကြီးထဲ ရောက်နေတဲ့ အချိန်အခါပါပဲတဲ့။ အရူပဘုံ၌ဖြစ်သော တိဟိတ်

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း နာမ်သာရှိ၍ ရုပ်မရှိသောကြောင့် တရားမရနိုင်တဲ့ ခဏဆိုးကြီးဖြစ်သောကြောင့် အက္ခဏ = ခဏဆိုးကြီးပဲ ဖြစ်တယ်။

(၅) ပစ္စန္ဓိမေဿ ဇနပဒေဿ ဇာတော

ပစ္စန္ဓိမေဿ = ပစ္စန္ဓရစ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒေဿ = ဇနပုဒ်တို့၌၊ ဇာတော = ဖြစ်ရ၏။

ပစ္စန္ဓရစ်ဇနပုဒ်တွေမှာ ဖြစ်ရတဲ့အချိန်အခါ၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာလည်းမရှိ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကီ၊ ရဟန်းယောက်ျား၊ ရဟန်းမိန်းမတွေ မရှိတဲ့အရပ်ဒေသ ပစ္စန္ဓရစ်မှာ လူဖြစ်ရတဲ့အခါဟာလည်း တရားမရနိုင်တဲ့အခါပဲတဲ့။

(၆) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဥပပဇ္ဇော

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်နေရတဲ့အခိုက်အတန့်၊ ကောင်းတာလုပ်လို့လည်း ကောင်းကျိုးမရ၊ ဆိုးတာလုပ်လို့လည်း ဆိုးကျိုးတွေမခံရစသည်ဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိတဲ့ဘဝဟာလည်း တရားမရနိုင်တဲ့ဘဝအချိန်ကာလပါပဲတဲ့။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ

(၇) ငွေမှုဂေါ

ဆွံ့အချို့တဲ့တဲ့ အမိဝမ်းထဲက ချို့တဲ့လာတဲ့ဘဝမျိုးတဲ့။ ကုသိုလ်တရားရယ်လို့မှ ပြောပြလို့နားမလည်၊ အကုသိုလ်တရားရယ်လို့မှ ဟောပြောလို့နားမလည် ဒီလိုဘဝမျိုးရောက်နေတဲ့အခိုက်အတန့်လည်း အကွဏ္ဍပဲ။ ခဏဆိုးကြီးပဲတဲ့။ သူတော်ကောင်းတရားတွေ၊ တရားနာပရိသတ်များ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေကြတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရားတွေ မဂ်ရောက်ဖိုလ်ရောက် မကျင့်ကြံအားမထုတ်နိုင်ဘူးတဲ့။ ကုသိုလ်တရားလို့မှ နားမလည်၊ အကုသိုလ်တရားလို့မှ နားမလည်ဆိုတော့ ကျင့်ကြံနိုင်ပါတော့မလား ... မကျင့်ကြံနိုင်ပါဘုရား။ မကျင့်ကြံနိုင်တော့ဘူးတဲ့။

- (ဂ) တထာဂတောစ = မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊
- လောကေ = လောက၌၊ အနုပ္ပန္နော = ပွင့်တော်မမူ။

ဘုရားပွင့်တော်မမူတဲ့ သာသနာပအခါမှာ လူဖြစ်ရတဲ့ အချိန်အခါကလည်း အကွဏ္ဍ = ခဏဆိုးပါပဲတဲ့။ သာသနာပအခါဆိုတော့ မြတ်စွာဘုရားမပွင့်တော့ တရားနာပရိသတ်များ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေကြတဲ့ အပါယ်တံခါးကိုပိတ်စေနိုင်တဲ့၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သွားစေနိုင်တဲ့ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရားဆိုတာ လုံးဝ

၈ သဒ္ဓမ္မရံသီရိပိသာဆရာတော်

မရှိဘူး။ တရားမရှိတော့ ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ ... မရပါဘုရား။
မရဘူး။ သူလည်း ခဏဆိုးကြီးပါပဲတဲ့။

အဲဒီခဏဆိုးကြီး ဂ-မျိုးကို အခုတရားနာပရိသတ်များ
လွန်မြောက်နေကြပါတယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်။ မလွန်မြောက်နေကြပါ
ဘူးလား ... လွန်မြောက်နေကြပါတယ်ဘုရား။ လွန်မြောက်နေပြီး
တော့ ၉-ခုမြောက်ဖြစ်တဲ့ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမက္ခယ = ဘုရားပွင့်
တော်မူလာတဲ့ သာသနာတော်ကြီးနဲ့ မတွေ့နေရပါဘူးလား ...
တွေ့နေရပါတယ်ဘုရား။ အဲဒါ တရားထူးတရားမြတ်ရဖို့ရာ
အကောင်းဆုံး အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာပါပဲတဲ့။

(အံ-၃/၆၀)

အခွင့်ဆိုးအခါဆိုးကြီး ဂ-မျိုး လွန်မြောက်နေတာ အလွန်
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်စရာ မကောင်းပါဘူးလား ... ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာဖြစ်စရာကောင်းပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီအခွင့်ဆိုးအခါဆိုးကြီး
ဂ-မျိုး မှတ်မိရအောင် ဆောင်ပုဒ်လိုက်ဆိုကြပါဦးစို့။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ငရဲ၊တိရစ္ဆာ၊ ပြိတ္တာ၊အသည်၊ ပစ္စန်ဒိဋ္ဌိ၊
ဆွံ့အဘိနှင့်၊ မပွင့်ဘုရား၊ ဤ ဂ-ပါး၊
တရားမရ၊ အက္ခယမည်။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၉

ငရဲ၊တိရစ္ဆာ။ ငရဲဘုံငရဲဘဝမှာ ရောက်နေရတဲ့အခါ။ တိရစ္ဆာန်ဘုံတိရစ္ဆာန်ဘဝမှာ ရောက်နေရတဲ့အခါ။ ပြိတ္တာဘုံ ပြိတ္တာဘဝမှာ ရောက်နေရတဲ့အခါ။ အသည်။ အသည်သတ်ဘုံ ဘဝ။ ရုပ်သာရှိ၍ နာမ်မရှိတဲ့ အသည်သတ်ဘုံဘဝမှာ ရောက် နေရတဲ့အခါ။ ပစ္စုန်။ ပစ္စုန်ရစ်အရပ်ဒေသမှာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာမရှိတဲ့အရပ်ဒေသမှာ လူဖြစ်ရတဲ့အခါ။ ဒိဋ္ဌိ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ ရှိနေတဲ့အခါ။ ဆွံ့အဘိနှင့်။ ကုသိုလ်တရားရယ်လို့မှ ပြောပြလို့ နားမလည်၊ အကုသိုလ်တရားရယ်လို့မှ ပြောပြလို့နားမလည်တဲ့ အမိဝမ်းထဲက ချို့တဲ့လာတဲ့ ဆွံ့အနေတဲ့ဘဝမျိုးတဲ့။ မပွင့်ဘုရား။ ဘုရားမပွင့်တဲ့အခါ။ သာသနာပအခါမှာ။ ဤ ဂ-ဖြာ။ ဤ ဂ-ပါး ဟာ တရားမရနိုင်တဲ့ အက္ခဏ - ခဏဆိုးကြီး ဂ-မျိုးတဲ့။

ဒီခဏဆိုးကြီး ဂ-မျိုးကို ယခုတရားနာပရိသတ်များ လွန် မြောက်ပြီးတော့ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမက္ခဏာလို့ခေါ်တဲ့ ဘုရားပွင့်တော်မူ လာတဲ့ သာသနာတော်ကြီးနဲ့ တွေ့ကြုံနေရတဲ့ ၉-ခုမြောက်ဖြစ် တဲ့ အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာ ရရှိထားတာ တရားရဖို့ပါပဲတဲ့။

ဆောင်ပုဒ်။။ မကောင်းခွင့်ခါ၊ ဂ-ခုမှာ၊ လွန်ကာနေကြပြီ။
 ဘုရားပွင့်လာ၊ ၉-ခွင့်သာ၊ ရကာနေကြပြီ။
 ဘုရားပွင့်လာ၊ ၉-ခွင့်သာ၊ မှန်စွာခွင့်ကောင်း
 ဖြစ်ပေသည်။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

(၁) ဘုရားပွင့်တော်မူလာတဲ့ ၉-ခုမြောက်၊ တရားမရနိုင်တဲ့ အခါကြီး ၈-မျိုးကို လွန်မြောက်ပြီးတော့ ဘုရားပွင့်တော် မူလာတဲ့ သာသနာတော်ကြီးတည်းဟူသော ၉-ခု မြောက် အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာ တရားနာပရိသတ်များ သန္တာန်မှာ မရှိနေပါဘူးလား ... ရှိနေပါတယ်ဘုရား။ အဲဒါဟာ တရားရကြောင်းပဲ။ ၁-နံပါတ် တရားရကြောင်း အခွင့်ကောင်းအခါကောင်းကြီးပါပဲတဲ့။

(၂) မဇ္ဈိမဒေသေ ဥပ္ပါဒက္ခဏော။ မဇ္ဈိမဒေသေ ဥပ္ပါဒက္ခဏောဆိုတာ အခုအချိန်အခါမှာ မဇ္ဈိမဒေသ အိန္ဒိယ ပြည်မှာ သာသနာက ဆိတ်သုဉ်းသွားပြီးတော့ မြန်မာ ပြည်လို ထေရဝါဒနိုင်ငံတွေမှာရောက်နေတော့ မြန်မာ ပြည်လို ထေရဝါဒနိုင်ငံတွေဟာ တရားထူးတရားမြတ် ရဖို့ရာ မြန်မာပြည်လို နေရာဒေသ အရပ်ဌာနမှာ နေ ထိုင်ရတာဟာ တရားထူးတရားမြတ်ရဖို့ရာ အခွင့်ကောင်း အခွင့်သာပါပဲတဲ့။ မြန်မာပြည် ဗုဒ္ဓသာသနာ အထွန်း ကားဆုံးပါပဲ။ ပရိယတ္တိသာသနာ - စာပေကျမ်းဂန်တွေ တတ်မြောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို နှုတ်ငုံ ဆောင်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ပေါက် ရောက်အောင် သင်ကြားပို့ချပေးနိုင်တဲ့ ဆရာတော်၊

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၁၁

သံဃာတော်တွေ ထွန်းကားနေတဲ့ မြန်မာပြည်၊ ပရိယတ္တိ သာသနာ ထွန်းကားနေတဲ့ မြန်မာပြည်။

ပဋိပတ္တိသာသနာ - ကိုယ်တော်တိုင် မဂ်ရောက်ဖို့လ် ရောက် သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာအကျင့်တွေ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး တော့ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရားတွေကို ပြန်ပြီးတော့ ဟောပြော ပြသနေတဲ့ မဂ်ရောက်ဖို့လ်ရောက် ညွှန်ပြနေတဲ့ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်တွေ ထွန်းကားနေတဲ့မြန်မာပြည်။

ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ ၂-ပါးလုံးထွန်းကား နေတဲ့ မြန်မာပြည်မှာနေထိုင်ရတာ ဒုတိယမြောက် တရားထူး တရားမြတ်ရဖို့ရာ အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာ တစ်ခုပါပဲတဲ့။ ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာဖြစ်စရာ မကောင်းပါဘူးလား ... ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာဖြစ်စရာ ကောင်းပါတယ်ဘုရား။ ဖြစ်စရာပဲ။

ဆောင်ပုဒ်။ သာသနာထွန်းပါ။ အရပ်မှာ၊
နေတာခွင့်ကောင်းဖြစ်ပေသည်။

သာသနာထွန်းကားတဲ့ မြန်မာပြည်မှာ နေထိုင်ရတာ၊ လူ ဖြစ်ရတာ တရားထူးတရားမြတ်ရဖို့ရာ အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာပါ ပဲတဲ့။ အခုနိုင်ငံခြားသို့ ကိစ္စအဝဝနဲ့သွားကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မပျော်

ကြပါဘူးတဲ့။ ခဏတစ်ဖြုတ်ပဲ နေလို့ထိုင်လို့ကောင်းတယ်။ တော်တော်ကြာကြာကျတော့ ထောက်ရာတည်ရာ ကိုးကွယ်ရာ အားထားရာတွေ မရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် မြန်မာပြည် မပြန်ချင်ပါဘူးလား ... ပြန်ချင်ပါတယ်ဘုရား။ ရုပ်ဝတ္ထုတွေကတော့ တိုးတက်ကြီးပွားပြီးတော့ နာမ်ဝတ္ထုတော့ ထောက်ရာတည်ရာမရှိပါဘူး။ နောင်လူတွေအတွက် ထောက်ရာတည်ရာမရှိတော့ ပျော်မှပျော် ပါ့မလား ... မပျော်နိုင်ပါဘုရား။ မပျော်နိုင်ကြဘူး။ တရားထူးတရားမြတ်ရနိုင်တဲ့ မြန်မာပြည်ပဲ ပြန်ချင်နေကြတာ။ မြန်မာပြည်မှာ လူဖြစ်ရတာ တရားထူးတရားမြတ်ရဖို့ရာ အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာပဲလို့ အခုအချိန်အခါမှာ ဆုံးဖြတ်လို့မရပါဘူးလား ... ဆုံးဖြတ်လို့ရပါတယ်ဘုရား။

(၃) သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ ပဋိလဒ္ဓခဏော

သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ = အယူကောင်းအယူမှန်ကို၊ ပဋိလဒ္ဓခဏော = ရထားသောခဏ။

အယူကောင်းအယူမှန်ကို မိမိတို့သန္တာန်မှာ ရထားတဲ့ အခိုက်အတန့်၊ ရှိနေတဲ့အခိုက်အတန့်ဟာ တရားထူးတရားမြတ်ရဖို့ရာ ၃-ခုမြောက် အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာပါပဲတဲ့။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ

ကောင်းတဲ့ကုသိုလ်ကံတွေ ပြုလို့ရှိရင် ကောင်းကျိုးတွေ ခံစားရတယ်။ သမထ၊ ဝိပဿနာတရားတွေ အားထုတ်မယ်ဆို လို့ရှိရင် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတိုင်အောင် ရောက်ရှိသွားနိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ခြင်းရှေ့သွားရှိတဲ့အသိဉာဏ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိပဲ။ တရားနာပရိ သတ်များသန္တာန်မှာ မရှိနေပါဘူးလား ... ရှိနေပါတယ်ဘုရား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိရှိနေတာ တရားထူးတရားမြတ်ရဖို့ပါပဲ။ ဒါကြောင့်မို့လည်း တရားတွေ အားမထုတ်နိုင်ပါဘူးလား ... အားထုတ်နိုင်ပါတယ် ဘုရား။ အားထုတ်နိုင်တော့ တရားထူးတရားမြတ်တွေ ရနိုင်တာ ပါပဲ။

**ဆောင်ပုဒ်။။ အယူကောင်းရှိတာ၊ မိမိမှာ၊
မှန်စွာခွင့်ကောင်းဖြစ်ပေသည်။**

အယူကောင်းအယူမှန်ရှိတာ၊ ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်း ကျိုးရမယ်၊ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရားတွေ အားထုတ်မယ် ဆိုလို့ရှိရင် ဉာဏ်စဉ်တွေပြည့်သွားတဲ့အခါ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရောက်ရှိသွားနိုင်တယ်။ မိမိကောင်းမှုတွေပြုတိုင်းပြုတိုင်း ဆုတောင်း ခဲ့တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရောက်ရှိသွားနိုင်တယ်လို့ ယုံကြည်ခြင်း ရှေ့သွားရှိတဲ့အသိဉာဏ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိပါပဲ။ အယူကောင်းပါ။ အဲဒီ အယူကောင်းအယူမှန် ရှိနေတာလည်း ဒီဘဝမှာ တရားထူး

တရားမြတ်ရဖို့ရာ အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာ၊ ၃-နံပါတ် အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာတဲ့။

(၄) ၄-နံပါတ် အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာက -
ဆန္ဒ အာယတနာနံ အဝေကလ္လခဏော

ဆန္ဒ အာယတနာနံ = မျက်စိ နား နှာ လျှာ
ကိုယ် စိတ်တို့၏၊ အဝေကလ္လခဏော = မချို့
တဲ့သောခဏ။

တရားနာပရိသတ်များသန္တာန်မှာ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊
ကိုယ်၊ စိတ်ဆိုတဲ့ အကြည်ဓာတ် ၆-ဖြာ မချို့တဲ့ဘဲနဲ့ အကောင်း
ပကတိရှိနေတာလည်း ... တရားထူးတရားမြတ်ရဖို့ရာ အခွင့်
ကောင်းအခွင့်သာပါဘုရား။ အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာပဲ။ အင်မတန်
ဝမ်းမြောက်စရာကောင်းတယ်။ အဋ္ဌကထာဆရာတွေ ဖွင့်ပြတာ။
ဒီအကြည်ဓာတ် ၆-ဖြာ ချို့တဲ့နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တရားမရနိုင်တော့
ဘူး။

မျက်စိအကြည်ဓာတ်ချို့တဲ့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မျက်စိက ဘုရား
ဖူးလို့မရ၊ မျက်စိကနေပြီးတော့ မြင်တယ်၊ မြင်တယ်လို့ တရား
မှတ်လို့လည်း ... မရပါဘုရား။ မရတော့ဘူး။ နားအကြည်ဓာတ်
ချို့တဲ့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တရားနာလို့မရတော့ဘူး။ ချို့တဲ့သွားပြီ။ နားကနေ

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၁၅

ကြားတယ်၊ ကြားတယ်လို့ တရားမှတ်လို့လည်း ... မရပါဘုရား။
မရတော့ပါဘူး။

အခြားအာယတနတွေလည်း၊ အခြားအကြည်ဓာတ်တွေ
လည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။ မချို့တဲ့ဘဲနဲ့ မိမိတို့သန္တာန်မှာရှိနေရတာ
တရားထူးတရားမြတ်ရဖို့ရာ ၄-နံပါတ်ဖြစ်တဲ့ အခွင့်ကောင်း
အခွင့်သာ။

**ဆောင်ပုဒ်။ ။ အကြည်ဓာတ် ၆-ဖြာ၊ ပြည့်စုံတာ၊
မှန်စွာခွင့်ကောင်းဖြစ်ပေသည်။**

မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တည်းဟူသော
အကြည်ဓာတ် ၆-ဖြာ မိမိတို့သန္တာန်မှာ အပြည့်အစုံရှိနေတာဟာ
လည်း ဒီဘဝမှာ တရားထူးတရားမြတ်ရဖို့ရာ မိမိတို့ အလိုရှိအပ်
တောင့်တအပ်တဲ့ တရားထူးတရားမြတ်တွေရဖို့ရာ ၄-ခုမြောက်
အခွင့်ကောင်းအခွင့်သာပါပဲတဲ့။

ဒီအခွင့်ကောင်းအခွင့်သာကြီး ၄-မျိုး ရှိနေတဲ့အခိုက်
အတန်းဖြစ်လို့ ယခုမျက်မှောက်ဘဝဟာ တရားထူးတရားမြတ်
ရနိုင်တဲ့ဘဝ၊ အပါယ်တံခါးပိတ်သွားနိုင်တဲ့ဘဝလို့ မယုံကြည်ရပါ
ဘူးလား ... ယုံကြည်ရပါတယ်ဘုရား။ ယုံကြည်ရတယ်။

ဒီလိုတရားထူးတရားမြတ်ရနိုင်တဲ့ဘဝပင် ဖြစ်ပင်ဖြစ်ရ
 ကြားသော်လည်း ဟောမှုနဲ့ကျင့်မှု ၂-ခုပြည့်စုံမှသာလျှင် ရရှိနိုင်တယ်
 တဲ့။ ဟောမှုက မပြည့်စုံဘူးဆိုလို့ရှိရင်လည်း ... မရနိုင်ပါဘုရား။
 မရနိုင်ဘူးတဲ့။ မဂ်ရောက်ဖိုလ်ရောက် လမ်းပြညွှန်ပြပေးနိုင်တဲ့
 ဟောမှုကမရှိဘူးဆိုလို့ရှိရင်လည်း မိမိဘဝါဘဝက ပါရမီကုသိုလ်
 ထူးတွေ ဆည်းပူးခဲ့လို့ ပါရမီကုသိုလ်တွေ ပြည့်စုံနေကြားသော်
 လည်း လမ်းမပြပေးနိုင်တော့ ရောက်အောင်သွားနိုင်ပါ့မလား ...
 မသွားနိုင်ပါဘုရား။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အရပ်ဒေသသို့ ရောက်
 အောင်မသွားနိုင်၊ တရားထူးတရားမြတ်တွေ မရနိုင်ပါဘူးတဲ့။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ဟောမှုကလည်း ပြည့်စုံရမယ်၊ ကျင့်မှု
 ကလည်း ပြည့်စုံရမယ်။ ဟောမှုချို့တဲ့တယ်၊ ကျင့်မှုချို့တဲ့တယ်
 ဆိုလို့ရှိရင်တော့ ဒီလိုအခွင့်ကောင်းအခွင့်သာကြီး ၄-ခုပင် ရှိကြား
 သော်လည်း တရားဟာ မရနိုင်ပါဘူးတဲ့။

**ဆောင်ပုဒ်။ ။ ဟောမှုကျင့်မှု၊ တစ်ခုခုက၊ မပြည့်ဝ၊
 မရမြတ်တရား။**

ဟောမှုကမပြည့်စုံဘူး၊ မဂ်ရောက်ဖိုလ်ရောက် မပြပေး
 နိုင်ဘူး။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် မပြပေးနိုင်ဘူးဆိုလို့ရှိရင်

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၁၇

လမ်းမသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ရောက်အောင် သွားမှသွားနိုင်ပါ့မလား ... မသွားနိုင်ပါဘုရား။ မသွားနိုင်ဘူးတဲ့။

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အခါက ဟောမူက မပြည့်စုံလို့ တရားမရတဲ့သာဓကတွေ ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်တဲ့။ တစ်ချိန် သောအခါ မြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးနေတယ်။ အဲဒီအချိန်အခါမှာ အရှင်သာရိပုတ္တရာက လည်း မြတ်စွာဘုရားနဲ့ အတူတကွ သီတင်းသုံးနေတယ်။

တစ်နေ့သောအခါမှာ အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ ဓနန္ဒာနိပုဏ္ဏား ကြီး တွေ့ဆုံကြတယ်။ ဓနန္ဒာနိပုဏ္ဏားကြီးက ရာဇဂြိုဟ်မြို့ဝမှာပဲ နေတယ်။ တွေ့ဆုံကြတဲ့အခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကလည်း ပုဏ္ဏားမျိုးကဖြစ်လာတဲ့ရဟန်းတော်၊ ဓနန္ဒာနိပုဏ္ဏားကြီးကလည်း ပုဏ္ဏားဆိုတော့ ပုဏ္ဏား ပုဏ္ဏားချင်းဆိုတော့ သွေးသားကသိနေ တော့ အရှင်သာရိပုတ္တရာနားသွားပြီးတော့ ပုစ္ဆာပြဿနာတွေ မေးတယ်။ ဗေဒင်အတတ်တို့၊ အမျိုးမျိုးလောကရေးရာ သိစရာ တွေမေးတော့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အကုန်ဖြေ။

ပုဏ္ဏားကြီးသိချင်တာထက်ကို ပိုပိုပြီးဖြေပေးလိုက်တော့ ပုဏ္ဏားကြီး သဘောမကျပါဘူးလား ... သဘောကျပါတယ် ဘုရား။ ပုဏ္ဏားကြီး သိပ်သဘောကျတယ်။ ယုံကြည်အားကိုး

လာတယ်။ “အို-တယ်တော်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပါလား၊ သင့်ဆရာဘယ်သူလဲ” “ကျွန်ုပ်ဆရာက ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်မှာရှိပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားပဲ” ။

အရှင်သာရိပုတ္တရာကနေတစ်ဆင့် မြတ်စွာဘုရားကို ကြည်ညိုတဲ့စိတ်တွေဖြစ်သွားပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရားထံ မကြာခဏသွားတယ်။ အရင်တုန်းကတော့ တိတ္ထိအယူပဲတဲ့၊ ဗြဟ္မဏအယူပဲ၊ ဗြဟ္မဏအယူ။ နောက်တော့ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ သာသနာတော်ကိုကြည်ညို၍ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ဆိုတာလို အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ မြတ်စွာဘုရားထံ သွားပြီးတော့ အုလုပ်အကျွေးပြုတယ်၊ တရားဓမ္မတွေ လျှောက်ထားတယ်။

အသက်အရွယ်က တော်တော်အိုလာတဲ့အခါ ဓနုဇ္ဈာနီပုဏ္ဏားကြီး ကွယ်လွန်လောက်တဲ့ ရောဂါဝေဒနာစွဲကပ်၍ မရဏာသန္ဓေညောင်စောင်းလို့ခေါ်တဲ့ သေဖို့ရာ လဲလျောင်းရတဲ့ ညောင်စောင်းမှာ လဲလျောင်းပြီးတော့ ရောဂါဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာခံစားနေရတယ်။ ခံစားနေရတော့ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို သတိရတယ်။

သတိရတဲ့အတွက်ကြောင့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို စေလွှတ်ပြီး “ဓနုဇ္ဈာနီပုဏ္ဏားကြီးက လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၁၉

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ခြေတော်အစုံကို ရှိခိုးလိုက်ပါတယ်။ ဓနန္ဒာနီ ပုဏ္ဏားကြီးဟာ ယခုအချိန်အခါမှာ အိပ်ရာက မထနိုင်တော့ပါဘူး။ ရောဂါဝေဒနာကို ပြင်းထန်စွာ ခံစားနေရပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားကို ရှေးဦးစွာလျှောက်ထားပါ။ လျှောက်ထားပြီးတော့ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ထံသွားပြီးတော့ လျှောက်ထားပေးပါ။ ဓနန္ဒာနီ ပုဏ္ဏားကြီးဟာ ယခုအချိန်အခါမှာ အိပ်ရာပေါ်မှာ လဲလျောင်းပြီးတော့ ရောဂါဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာ ခံစားနေရပါတယ်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာထံ ရောက်မလာနိုင်တော့ပါဘူး။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ရဲ့ ခြေတော်အစုံကို ရှိခိုးလိုက်ပါတယ်လို့ လျှောက်ထားပြီးတော့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အချိန်ရလို့ရှိရင် အိမ်ကို ခဏကြွပါလို့လည်း လျှောက်ထားပေးပါ” လို့ ယောက်ျားတစ်ယောက် စေလွှတ်လိုက်တယ်။

ယောက်ျား သွားရောက်ပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရားကို ရှေးဦးစွာ လျှောက်ထားပါတယ်။ လျှောက်ထားပြီးတဲ့အခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာထံ သွားပြီးတော့လျှောက်ထားပါတယ်။ “အရှင်ဘုရား... ဓနန္ဒာနီပုဏ္ဏားကြီးဟာ ယခုအချိန်အခါမှာ မရဏာသန္ဓေညောင်စောင်းမှာ လဲလျောင်းပြီးတော့ ရောဂါဝေဒနာတွေ ပြင်းထန်စွာ ခံစားနေရပါတယ်။ အရှင်ဘုရားတို့ထံ မလာရောက်နိုင်တော့ပါဘူး။ အရှင်ဘုရားရဲ့ ခြေတော်အစုံကို ရှိခိုးလိုက်ပါတယ်။ အရှင်ဘုရား

အချိန်ရလို့ရှိရင် အိမ်ကို ခဏကြွတော်မူပါဘုရားလို့ လျှောက်ထားခိုင်းလိုက်ပါတယ်” လို့ လျှောက်ထားတဲ့အခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည် ပုဏ္ဏားကြီးကိုလည်း သနားတာနဲ့ အချိန်ကလည်းရတာနဲ့ ကြွသွားပါတယ်။

ရောက်သွားတဲ့အခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ထိုင်ဖို့ရာ ဓနန္ဒာနီပုဏ္ဏားကြီးရဲ့ အိပ်ရာအနီးမှာ နေရာခင်းထားပေးတယ်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် အသာအယာထိုင်၊ ထိုင်ပြီးတော့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဓနန္ဒာနီပုဏ္ဏားကြီးဟာ မကြာမီအချိန်အတွင်းမှာပဲ ကွယ်လွန်တော့မယ်ဆိုတာ သိတော့ မကွယ်လွန်ခင် တရားဟောပြုမှပဲ။ ကောင်းမြတ်တဲ့ ဘုံဘဝတွေရောက်သွားအောင် ဟောပြုမှပဲဆိုပြီးတော့ ဟောပေးတယ်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ဆိုတော့ တရားဟောတာ သိပ်ကောင်းတာကိုး။ သဘောကျအောင် အကျယ်တဝင့် ဟောတတ်တယ်။

ဓနန္ဒာနီပုဏ္ဏားကြီး အနီးအနားကနေပြီးတော့ “ဓနန္ဒာနီပုဏ္ဏားကြီး ... ငရဲနဲ့တိရစ္ဆာန် ဘယ်သူကများ ချမ်းသာခွင့် အနည်းငယ်ရသလဲ” ဟု မေးတယ်။ “ငရဲထက်ကို တိရစ္ဆာန်က ချမ်းသာခွင့် အနည်းငယ်ရပါတယ်ဘုရား”။ “တိရစ္ဆာန်နဲ့ပြိတ္တာ” “ပြိတ္တာက အနည်းငယ် ချမ်းသာခွင့်ရပါတယ်ဘုရား”။ “ပြိတ္တာနဲ့ အသုရကာယ်” “အသုရကာယ်က ပိုပြီးချမ်းသာခွင့်ရပါတယ်

ဟောမှုကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၂၁

ဘုရား။ “အသုရကာယ်ဆိုတဲ့ဘုံဘဝနဲ့ လူ့ပြည်နဲ့ ဘယ်သူက ချမ်းသာပိုများလဲ” “လူ့ပြည်က ပိုပြီးတော့ ချမ်းသာခွင့်များပါတယ် ဘုရား။” “လူ့ပြည်နဲ့စတုမဟာရာဇ်နတ် ဘယ်သူက ချမ်းသာခွင့် ပိုများသလဲ” “စတုမဟာရာဇ်နတ်က ပိုချမ်းသာခွင့်များပါတယ် ဘုရား။ အဆင့်ဆင့် မေးသွားလိုက်တာ “ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တီနတ် ပြည်နဲ့ ဗြဟ္မာပြည်နဲ့ ဘယ်သူကများ ပိုပြီးတော့ ချမ်းသာခွင့်ရသလဲ” “ဗြဟ္မာပြည်က ပိုပြီးတော့ ချမ်းသာခွင့်ရပါတယ်ဘုရား။”

အဆင့်ဆင့်တက်သွား။ ဗြဟ္မာပြည်ဟာ အချမ်းသာဆုံးပဲ လို့ ညွှန်ပြလိုက်တော့ ပုဏ္ဏားမျိုးဆိုတော့ နဂိုကလည်း ဗြဟ္မာ ပြည်ကို စိတ်ကညွတ်နေတော့ သိပ်သဘောကျသွားတယ်။ သဘော ကျနေတဲ့အခိုက်အတန့်မှာ ဗြဟ္မာပြည်ရောက်ကြောင်း ဗြဟ္မစိုရ် တရား ၄-ပါး အရင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် ဟောကြားပါတယ်။ ဂတိတွေမမှားသွားရအောင် မညွှန်ပြထားပါဘူးလား ... ညွှန်ပြ ထားပါတယ်ဘုရား။ ညွှန်ပြထားတယ်။ သဘောတွေကျနေတဲ့ အခါ ဗြဟ္မာပြည်ရောက်ကြောင်း တရား ၄-ပါး ဟောကြားတယ်။

တစ်လောကလုံးမှာရှိနေကြတဲ့ သတ္တဝါတွေ ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေဟု မေတ္တာပွား။ တစ်လောကလုံး မှာရှိနေကြတဲ့ ဒုက္ခိတသတ္တဝါတွေ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်နေကြတဲ့

သတ္တဝါတွေ ဒုက္ခဟူသမျှမှ လွတ်သွားကြပါစေ၊ လွတ်သွားကြ
 ပါစေဟု ကရုဏာပွားတာဟောပြု။ တစ်လောကလုံးမှာရှိနေကြတဲ့
 သုခိတသတ္တဝါတွေ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေနဲ့ ပြည့်စုံနေကြတဲ့
 သတ္တဝါတွေ သူတို့ရရှိထားကြတဲ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာတွေ မဆုတ်
 ယုတ်သွားကြပါစေနဲ့၊ တည်မြဲတိုင်းမှာ တည်နေကြပါစေ၊ မုဒိတာ
 ပွားခြင်းဟောပြု။ တစ်လောကလုံးမှာရှိနေကြတဲ့ ဒုက္ခိတသတ္တဝါ
 တွေ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်နေကြတဲ့သတ္တဝါတွေ၊ သုခိတသတ္တဝါ
 တွေ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်နေကြတဲ့ ချမ်းသာခြင်းနဲ့ပြည့်စုံ
 နေကြတဲ့သတ္တဝါတွေ သူတို့ချမ်းသာဆင်းရဲနဲ့ တွေ့နေကြရတာ
 သူတို့ပြုထားတဲ့ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံကြောင့်ပဲ။ သတ္တဝါ
 တွေဟာ ကမ္မသကာပဲလို့ ဥပေက္ခာပွားပုံ ဆက်လက်ပြီးတော့
 ဟောကြားပေးပါတယ်။

ပုဏ္ဏားကြီးသဘောတွေကျ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရား ၄-ပါး ပွား
 များပြီးတော့ နေနိုင်တဲ့အဆင့်သို့ ရောက်သွားတဲ့အခါ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်ပြန်ကြွ။ ဓနုဇ္ဈာနီပုဏ္ဏားကြီးတော့ တရားတွေ
 မှတ်တတ်သွားပြီ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားတွေ ပွားများတတ်သွားပြီဆိုပြီး
 တော့ ပြန်ကြွ။

ဟောမှုကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၂၃

လမ်းခရီးတစ်ဝက်လောက်ရောက်ရင်ပဲ မြတ်စွာဘုရား ရဟန်းတော်တွေကို မိန့်ကြားတယ်။ “သာရိပုတ္တရာသည် ဓနန္ဓာနီ ပုဏ္ဏားကြီးကို တရားဆုံးအောင်မဟောဘူး။ ဓနန္ဓာနီပုဏ္ဏားကြီး ကွယ်လွန်သွားပြီ။ တရားမရသွားဘူး” ။

ဟီနေ ဗြဟ္မာလောကေ နိဗ္ဗတ္တတိ။

ဟီနေ = ယုတ်ညံ့သော၊ ဗြဟ္မာလောကေ = ဗြဟ္မာ ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ = ဖြစ်နေရပြီ။

ယုတ်ညံ့တဲ့ဗြဟ္မာပြည်မှာ သွားဖြစ်နေရပြီ။ ဗြဟ္မာပြည် ဆိုတာ (၃၁)ဘုံမှာ အထက်တန်းအကျဆုံးဘုံ။ ဘုံပင်ဖြစ်ပင်ဖြစ် ငြားသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားက ဟီနေတဲ့။ ယုတ်ညံ့ပါတယ်တဲ့။ ဘာဖြစ်လို့ ယုတ်ညံ့တာလဲဆိုတော့ တရားမပါသွားလို့။ ဓနန္ဓာနီ ပုဏ္ဏားကြီး သောတာပန်ဖြစ်သွားပါရဲ့လား ... မဖြစ်သွားပါဘုရား။ မဖြစ်သွားဘဲနဲ့ ဗြဟ္မာပြည်ရောက်သွားတော့ နေရာမှကျပါ့မလား ... နေရာမကျပါဘုရား။ စိတ်မချရဘူး။

**ဆောင်ပုဒ်။ ။ ဗြဟ္မာပြည်မှာ၊ တဝင်းဝင်း၊
ဝက်စားကျင်းမှာတရွင်းရွင်း။**

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

အပါယ်ငရဲသို့ ပြန်ကျနိုင်တာကို မြတ်စွာဘုရားမြင်
တော်မူတဲ့အတွက်ကြောင့် ဟီနေ ဗြဟ္မာလောကေ နိဗ္ဗတ္တတိ =
ယုတ်ညံ့သော ဗြဟ္မာပြည်မှာဖြစ်နေရပြီလို့ ရဟန်းတော်တွေကို
မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်။

ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် မြတ်စွာဘုရားထံ ရောက်သွား
တဲ့အခါ ရှိခိုးဦးချ၊ ဦးချတဲ့အခါ မြတ်စွာဘုရားက “သာရိပုတ္တရာ
... သင်တရားမှ ဆုံးအောင်မဟောဘဲ၊ ပုဏ္ဏားကြီး အခုဗြဟ္မာပြည်
မှာ ယုတ်ညံ့တဲ့ဗြဟ္မာပြည်မှာ ဖြစ်နေရပြီ”။ မြတ်စွာဘုရား အပြစ်
တင်တဲ့အနေမျိုးနဲ့မိန့်ကြားတော့ “မြတ်စွာဘုရား ... ဒီလိုဆိုရင်
တပည့်တော် နောင်သောအခါ တရားကို ဆုံးအောင်ဟောပါ့မယ်
ဘုရား။ သစ္စာ ၄-ပါးတရားပါအောင် ဟောပါမယ်ဘုရား။ အခုလည်း
မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူပါဘုရား”။ ဗြဟ္မာပြည်သို့လိုက်သွား
ပြီးတော့ တရားသွားဟောရတယ်တဲ့။ ဒီတော့မှပဲ ပုဏ္ဏားကြီးဟာ
တရားရသွားတယ်တဲ့။

တရားဟောမှုမပြည့်စုံတော့ တရားရပါရဲ့လား ... တရား
မရပါဘုရား။ မြတ်စွာဘုရားသာမရှိဘူးဆိုလို့ရှိရင်တော့ ဒီပုဏ္ဏား
ကြီး ချာချာမလည်သွားပါဘူးလား ... ချာချာလည်သွားပါမယ်ဘုရား။
ဂတိ ၅-ဖြာ ချာချာလည်သွားမှာပဲ။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ

ဒါကြောင့် ဟောမူကလည်းပြည့်စုံမှ တရားရတယ်။ ဟောမူကပြည့်စုံမှ တရားရတာတော့ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော် တိုင် ဟောတဲ့အခါကျတော့ တရားရကြတာ များကြပါတယ်တဲ့။

တစ်ချိန်သောအခါ မြတ်စွာဘုရား ဗာရာဏသီပြည်မှာ သီတင်းသုံးနေ။ တစ်နေ့သောအခါ ဥရဝေလတောထဲမှာသွားပြီး တော့ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေ။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ ညီနောင်သုံးကျိပ် သူတို့ရဲ့ အမျိုးသမီးဇနီးတွေနဲ့ ဥရဝေလတော ထဲသွားပြီးတော့ ဥယျာဉ်ကစား အပျော်အပါးထွက်ကြ။ မင်းသား တစ်ယောက်ကတော့ ဇနီးမယားမရှိသေးတဲ့အတွက်ကြောင့် အငှားဇနီးမယားနဲ့ သူကတော့ အဖော်လုပ်ပြီးတော့သွား။ ဟို ဥယျာဉ်ထဲကျတော့ မင်းသားတွေ ပျော်ကြပါးကြ နေကြထိုင်ကြ တဲ့အခိုက်အတန့်မှာ အငှားဇနီးမယားက မင်းသားရဲ့ပစ္စည်းတွေ ခိုးပြီးတော့ ထွက်ပြေးသွားတယ်။ ထွက်ပြေးသွားတဲ့အခါ မင်းသား သုံးကျိပ်လုံး ဝိုင်းစုပြီးတော့ ရှာကြတယ်။

ရှာတဲ့အခါ သစ်ပင်ရင်းတစ်ပင် အနီးအနားမှာ မြတ်စွာ ဘုရား သီတင်းသုံးနေတာမြင်တော့ မြတ်စွာဘုရားကို သွားမေး ကြတယ်။ “အရှင်ဘုရား ... ဒီနားက အမျိုးသမီးတစ်ယောက် သွားတာ မတွေ့ဘူးလားဘုရား” “ဘာကြောင့်မို့လို့ သင်တို့အမျိုး သမီးကို မေးနေကြတာလဲ” “ဒီလို ဒီလိုပဲဘုရား၊ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ

၂၆ သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

နိုးယူပြီးတော့ ထွက်သွားလို့ပါဘုရား။ မြတ်စွာဘုရား တရားဟောဖို့ရန် အခြေခံမိန့်ကြားတယ်။ “မင်းသားတို့၊ မင်းသားငယ်တို့ ... အမျိုးသမီးကိုရှာတာနဲ့ မိမိကိုယ်ကို မိမိရှာတာ ဘယ်ဟာက ပိုပြီးတော့မြတ်သလဲ၊ ဘယ်သူ့ကိုရှာတာ ပိုမြတ်သလဲ”။ မြတ်စွာဘုရားမိန့်ကြားလိုက်တော့ မင်းသားတွေ ပါရမီအခြေခံ ရင့်ကျက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ “မိမိကိုယ်ကို မိမိရှာတာ မြတ်ပါတယ်ဘုရား” လို့ ပြန်လျှောက်ကြတယ်။

သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုလို့ရှိရင်တော့ အရေးကြီးလို့ ပစ္စည်းပျောက်လို့ရှာနေရတာ ဘယ်နှယ်စကားများ ထပ်မံပြီးတော့ ဒီရဟန်းကြီးဟာ ပြောနေတာလဲလို့ မထင်သွားနိုင်ပါဘူးလား ... ထင်သွားနိုင်ပါတယ်ဘုရား။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုရှာတာနဲ့ အမျိုးသမီးကိုရှာတာ ဘယ်ဟာက ပိုမြတ်သလဲလို့ ဒီစကားကြားရတာ ပါရမီအခြေခံ မရင့်ကျက်သေးသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရင်တော့ စိတ်ညစ်သွားမှာပါပဲတဲ့။ အခုတော့ မင်းသားတွေက ပါရမီအခြေခံ ရင့်ကျက်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ “မိမိကိုယ်ကို မိမိရှာတာ မြတ်ပါတယ်ဘုရား” ပြန်လျှောက်တော့ “ဒီလိုဆိုလို့ရှိရင် သင်တို့ထိုင်ကြ”။ သင့်တော်ရာအရပ်မှာ သူတို့ထိုင်။ မြတ်စွာဘုရားကိုရှိခိုး။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၂၇

ရှိခိုးတဲ့အခါ မြတ်စွာဘုရား တရားဟောပါတယ်တဲ့။ ဒါနကထာ ဒါနအကြောင်း၊ ဒါနနဲ့စပ်တဲ့တရား။ သီလကထာ သီလနဲ့စပ်တဲ့တရား။ သဂ္ဂကထာ နတ်ပြည်မှာ အလွန်ပဲချမ်းသာ ခွင့်ရတဲ့အကြောင်း။ ကာမာနံ အာဒီနဝကထာ အလွန်ချမ်းသာ ခွင့် ရပင်ရငြားသော်လည်း ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတွေဆိုတာ အလွန် အပြစ်များတယ်။ တစ်ခါဟော။ အဲဒီကာမဂုဏ်ချမ်းသာတွေမှ လွတ်မြောက်ဖို့ရာ၊ ထွက်မြောက်သွားတဲ့အခါ အကျိုးအလွန်များ ပါတယ်။ တရားတွေဟောတော့ မင်းသားတွေ သဘောတွေကျ။ တရားဟောတာ တဖြည်းဖြည်း မြှင့်ပြီးတော့ မဟောသွားပါဘူး လား ... ဟောသွားပါတယ်ဘုရား။

ဒါနနဲ့ပြည့်စုံလို့ရှိရင် ဘဝသံသရာမှာ ကျင်လည်ရတာ ချမ်းသာတယ်။ ဘဝါဘဝတွေမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာတွေ ပေါများ ကြွယ်ဝပြီးတော့ ကိုယ်ပြုချင်တဲ့ကောင်းမှုတွေမပြုရပါဘူးလား ... ပြုရပါတယ်ဘုရား။ အဲဒါတွေဟောတော့ မင်းသားတွေ သဘောကျ။

သီလကထာ သီလနဲ့ပြည့်စုံလို့ရှိရင် ဘဝသံသရာမှာ သက်ရှည်ကျန်းမာ။ အသက်လည်းရှည်၊ ကျန်းလည်းကျန်းမာ။ ကိုယ်ချမ်းသာ၊ စိတ်ချမ်းသာနဲ့ ဘဝသံသရာမှာ ကျင်လည်ရ။ အဲဒါတွေဟောတော့လည်း မင်းသားတွေ သဘောကျ။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

သဂ္ဂကထာ နတ်ပြည်ဆိုတာ လှူပြည်နဲ့ နှိုင်းစာလိုမရ
အောင် အလွန်ပြည့်စုံတဲ့ဘုံဘဝပဲ။ အဲဒါတွေလည်း သဘောကျ။
ရောက်ချင်ကြတာပဲ။

အဲဒီလိုဟောပြီးတဲ့အခါ အဲဒီလိုပြည့်စုံတဲ့ဘဝ လောကီ
အာရုံကာမဂုဏ်တွေဆိုတာ အင်မတန်ပဲ အပြစ်များတယ်။
လောကီအာရုံကာမဂုဏ်တွေဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားအမြင်၊ ဘုရား
လောင်းစတဲ့ ရှေးပညာရှိတို့ရဲ့အမြင် သင်တန်းဓားထက်ထက်ပေါ်
မှာ ပျားရည်စက် တင်လျက်ရသလိုပဲတဲ့။ သင်တန်းဓားထက်
ထက်ပေါ်မှာ ပျားရည်စက်တင်လျက်လိုက်တော့ ချိုမြိန်တဲ့အရသာ
လည်း အနည်းငယ် ခံစားရတယ်။ လျှာကို သင်တန်းဓားကရတဲ့
ဒုက္ခဝေဒနာက ပိုပြီးတော့ မများပါဘူးလား ... ပိုပြီးတော့ များပါ
တယ်ဘုရား။ အဲဒီလိုပဲတဲ့။ ပါရမီအခြေခံရင့်ကျက်တဲ့ ဘုရား
လောင်းများ၊ ပါရမီအခြေခံရင့်ကျက်တဲ့ သာဝကအလောင်းများ
ဒီလိုမြင်ကြပါတယ်။ ကာမဂုဏ်ရဲ့အပြစ်တွေ ပြုပြီးတော့ဟော။
အလွန်ထိတ်လန့်အောင်ဟောတာပဲ။ တရားနာပရိသတ်များလည်း
ထိတ်လန့်သလောက်တော့ ထိတ်လန့်နေကြတယ်။

— ကာမဂုဏ်ရဲ့အပြစ်တွေ မြတ်စွာဘုရား မကြာခဏဟော
ပါတယ်။ အဲဒါလေးလည်း အမှတ်တရအနေနဲ့ ထည့်ပြီးတော့
ဆိုကြပါဦးစို့။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၂၉

ဆောင်ပုဒ်။ ကာမဂုဏ်ဟူသည်၊ ဆက်ဆံသူရှုပ်ထွေး၊
ကျီးခွေးဝိုင်းလှ၊ သားတစ်စုနှင့်၊ တူလှ၏။

ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတွေ။ အဆင်းကောင်းကောင်း၊ အသံ
ကောင်းကောင်း၊ အနံ့ကောင်းကောင်း၊ အရသာကောင်းကောင်း၊
အတွေ့အထိကောင်းကောင်း၊ အိမ်ရာတိုက်တာကောင်းကောင်း၊
မော်တော်ကားကောင်းကောင်းတွေ အလွန်ပြည့်စုံတဲ့ ကာမဂုဏ်
တွေ ဘာနဲ့တူသလဲဆိုတော့ သားတစ်တုံးကြီးနဲ့တူတယ်တဲ့။

အစာရေစာတွေ အလွန်ရှားပါးတဲ့ အရပ်ဒေသမှာ သား
တစ်တုံးကြီးတွေကိုင်ပြီးတော့ ကွင်းပြင်ဘက်ကိုထွက်သွား။ ကွင်း
ပြင်ထဲရောက်သွားတဲ့အခါ ကျီးတွေကလည်း အံ့ဝိုင်းပြီးတော့
ပျံပြီးတော့ လိုက်လာကြ၊ ခွေးတွေကလည်း အံ့ဝိုင်းပြီးတော့
လိုက်လာကြ၊ စားကြပေတော့လို့ ပစ်ပေးလိုက်။ ကျီးတွေကလည်း
အတင်းဝင်လှကြ၊ ချီသွားကြ။ ခွေးတွေကလည်း အတင်းဝင်လှ
ကြ။ သားတစ်တုံးကြီး ရသွားတဲ့ကျီးဟာ သက်မှသက်သာပါတော့
မလား ... မသက်သာပါဘုရား။ မသက်သာဘူးတဲ့။ နောက်က
ကျီးတွေက လိုက်ဆိတ်ကြလို့ ဒီသားတစ်တုံးကြီးကို လွှတ်ချပြီး
တော့ ပြေးမှသာလျှင် သက်သာခွင့်ရတယ်တဲ့။

လောကီအာရုံကာမဂုဏ် အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်နေ
 တဲ့ ချမ်းသာတွေဟာ ဒီအတိုင်းပါပဲတဲ့။ သားတစ်တုံးကြီးရသွားတဲ့
 ခွေးလည်း မသက်သာတော့ဘူး။ ခွေးအုပ်ကြီးက ဝိုင်းကိုက်ကြလို့
 ဒီသားတစ်တုံးကြီး စွန့်ပစ်ပြီးတော့ ပြေးမှသာလျှင် ... သက်သာ
 ရာရပါတယ်ဘုရား။ သက်သာရာရတယ်။

ဘုရားလောင်းများအမြင် အဲဒီလိုမြင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်
 မင်းစည်းစိမ်တွေ အကြိမ်ကြိမ်စွန့်ပြီးတော့ တောထွက်ခဲ့တယ်။
 မစွန့်ပါဘူးလား ... စွန့်ပါတယ်ဘုရား။ မင်းစည်းစိမ်ဆိုတာ
 အထွတ်အထိပ် ကာမဂုဏ်ပါပဲတဲ့။ မင်းစည်းစိမ်ခံစားရတာ
 ဆက်ဆံသူတွေ အလွန်ရှုပ်ထွေးတာပဲတဲ့။ တိုင်းရေးပြည်ရာတွေ
 နဲ့ရှုပ်ထွေး၊ မှူးကြီးမတ်ရာတွေ၊ မင်းသားငယ်တွေ ဒီလိုဆက်ဆံ
 နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မရှုပ်ထွေးနေပါဘူးလား ... ရှုပ်ထွေးနေပါ
 တယ်ဘုရား။

သူကလည်း ဒီမင်းစည်းစိမ်ကိုလိုချင်၊ ကိုယ်ကလည်းလို
 ချင်၊ အင်မတန်ပဲ သတိထားပြီးတော့ နေကြရတယ်။ နေကြပင်
 နေကြငြားသော်လည်း ရှေးခေတ်ရှေးအခါကတော့ မကြာခဏ
 မင်းစည်းစိမ်လျှောကျ၊ အသက်ပါဆုံးရှုံးရတဲ့အဖြစ်မျိုး မရောက်
 ကြပါဘူးလား ... ရောက်ကြပါတယ်ဘုရား။ ဆက်ဆံသူ မရှုပ်

ဟောမှုကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၃၁

ထွေးပါဘူးလား ... ရှုပ်ထွေးပါတယ်ဘုရား။ ဝိုင်းမလုနေကြပါဘူးလား ... ဝိုင်းလုနေကြပါတယ်ဘုရား။ လောကီအာရုံကာမဂုဏ်တွေဟာ ဒီအတိုင်းပါပဲတဲ့။

အဲဒီကာမဂုဏ်ရဲ့အပြစ်တွေပြု၊ ကာမဂုဏ်မှ လွတ်မြောက်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ အကျင့်တွေကျင့်လို့ရှိရင် အကျိုးတရားတွေ ရနိုင်ပုံတွေဟောပြတော့ မင်းသားတွေသဘောကျ၊ သဘောကျတဲ့အခါ သစ္စာ ၄-ပါးတရား ဟောကြားပါတယ်။ သစ္စာ ၄-ပါးတရားဆိုတာ သတိပဋ္ဌာန်နဲ့စပ်နေတော့ သတိပဋ္ဌာန်တရားတွေ ဟောကြားလိုက်တဲ့အခါ၊ သတိပဋ္ဌာန်အကျင့်တွေ ကျင့်လိုက်တဲ့အခါ သစ္စာ ၄-ပါးကို သိသွားကြတာပါပဲတဲ့။

သစ္စာ ၄-ပါးကို တကယ်တမ်း ဘာဝနာမယဉာဏ်ဖြင့် သိချင်တယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဘယ်တရားကျင့်ရပါ့မလဲ ... သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရား ကျင့်ရပါမယ်ဘုရား။ ကျင့်ရမယ်။

ယခုတရားနာပရိသတ်များအနေနဲ့ သုတမယဉာဏ်ဖြင့်လည်း သစ္စာ ၄-ပါးကို သိကြပါတယ်။ ဒုက္ခသစ္စာ = ဆင်းရဲခြင်း အမှန်ဖြစ်တာ၊ သမုဒယသစ္စာ = ဆင်းရဲကြောင်းအမှန်ဖြစ်တာ၊ နိရောဓသစ္စာ = ဆင်းရဲခြင်းတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့နိဗ္ဗာန်၊ မဂ္ဂသစ္စာ = ဆင်းရဲခြင်းတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်သို့

ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်းအကျင့်မြတ် မဂ္ဂသစ္စာ သွားရာ လမ်းကြောင်း။ ဒီလိုတော့ တရားနာပရိသတ်များ သိနေကြတာ ပဲတဲ့။ စာကောင်းပေကောင်းတွေဖတ်ရလို့၊ ဆရာသမားတွေ ဟောပြော နာကြားရလို့ သစ္စာ ၄-ပါး မသိနေကြပါဘူးလား ... သိနေကြပါတယ်ဘုရား။ ဘယ်လိုသိတာလဲဆိုတော့ သုတမယ ဉာဏ်ဖြင့်သိတာ။

စိန္တာမယဉာဏ်ဖြင့်လည်း သိကြပါတယ်။ ဆင်းရဲဒုက္ခ တွေ အမျိုးမျိုးတွေ တွေ့နေရတယ်။ အိုရတဲ့ဒုက္ခ၊ နာရတဲ့ဒုက္ခ၊ သေရတဲ့ဒုက္ခ၊ ပရိယေသန ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတွေ။ ဪ-ဒီခန္ဓာကိုယ် ဒုက္ခပဲ၊ မှန်သားပါပဲလား။ ဒီဒုက္ခတွေဖြစ်နေရတာ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ လိုချင်တပ်မက်တဲ့ လောဘတဏှာကြောင့်ပဲ၊ သမုဒယ သစ္စာကြောင့်ပဲလို့ ဒီလိုလည်း မသိကြပါဘူးလား ... သိကြပါ တယ်ဘုရား။ မိမိဉာဏ်နဲ့မိမိ ထောက်ဆပြီးတော့သိတာကို စိန္တာ မယဉာဏ်။

ချမ်းသာစစ်ချမ်းသာမှန် နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ တကယ်ရှိနိုင်တာ ပဲ။ ဆင်းရဲရှိသလို ချမ်းသာစစ်ချမ်းသာမှန်လည်း ရှိနိုင်တာပဲ။ ဒီချမ်းသာစစ်ချမ်းသာမှန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်း အကျင့်မြတ် မဂ္ဂသစ္စာဆိုတာ တကယ်မှန်ပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ့် ဉာဏ်နဲ့ ထောက်ဆပြီးတော့ ကြံစည်ပြီးတော့ ဒီလိုကော မသိ

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၃၃

ကြပါဘူးလား ... သိကြပါတယ်ဘုရား။ ဘာနဲ့သိတာလဲဆိုတော့ စိန္တာမယဉာဏ်နဲ့သိတာ။

အဲဒါတွေလောက် သိရုံမျှနဲ့တော့ မပြည့်စုံလှသေးဘူးတဲ့။ တကယ်တမ်း နိဗ္ဗာန်စစ်နိဗ္ဗာန်မှန်ကို၊ ချမ်းသာစစ်ချမ်းသာမှန်ကို မရောက်နိုင်သေးဘူး။ ဘာနဲ့သိမှရောက်နိုင်လဲဆိုတော့ ဘာဝနာမယဉာဏ်ဖြင့်သိမှ ရောက်နိုင်မယ်။ ဘာဝနာမယဉာဏ်ဖြင့်သိဖို့ ရာလည်း ဘယ်တရားများအားထုတ်ရပါမလဲ ... သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ရပါမယ်ဘုရား။ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရားအားထုတ်မှ၊ ဒီတော့မှ သစ္စာ ၄-ပါးကို တကယ်တမ်း ဘာဝနာမယဉာဏ်ဖြင့် သိတယ်တဲ့။

ခုတရားနာပရိသတ်များ မကြာခဏတော့ နာကြားနေရတယ်။ နာဖူးထပ်မံ၊ ဆောင်ပုဒ်ကလေးအရင်ဆိုကြရအောင်။

ဆောင်ပုဒ်။ ပွား သိ ပယ် ဆိုက်၊ ဖြစ်ခိုက်ရှုပါ၊
ဤလေးဖြာ၊ မှန်စွာသိရမည်။

ပွား - မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများခြင်းကိစ္စ၊ သိ - ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကိစ္စ၊ ပယ် - သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်း

ကိစ္စ၊ ဆိုက် - နိရောဓသစ္စာကို ဆိုက်ရောက်ခြင်းကိစ္စ။ ဖြစ်ခိုက်
ကလေးမှာရှုလို့ရိရင် ဒီ ၄-မျိုးလုံး သိခြင်းကိစ္စပြီးနိုင်ပါတယ်။

ပွား - မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများခြင်းကိစ္စ။ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿ
နာတရား ပွားများတော့မယ်ဆိုရင် သီလတွေ ဆောက်တည်ထား
ရတယ်။ သီလဆောက်တည်ထားကတည်းက မဂ္ဂင် ၈-ပါးထဲက
သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝဆိုတဲ့ သီလမဂ္ဂင် ၃-ပါး
ပြည့်စုံနေပြီတဲ့။ မှတ်နေတဲ့အခိုက်အတန့်၊ ဖောင်းတယ် ပိန်တယ်
လို့ စသည်ဖြင့် မှတ်နေတဲ့အခိုက်အတန့်မှာ အဲဒီသီလမဂ္ဂင် ၃-ပါး
ဟာ ပိုပြီးတော့ စင်ကြယ်ပြီးတော့ လိုက်ပါနေတယ်။ သီလမဂ္ဂင်
တွေဆိုတာ ပျက်မယ်ဆိုလို့ရိရင် ကိုယ်မှုန့်တမှုတွေ လွန်ကျူးမှ
ပျက်သွားတယ်။ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်
စသည်ဖြင့် မှတ်နေတော့ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် လွန်ကျူးဖို့ရာမဆို
ထားနဲ့ စိတ်ထဲကတောင်မှ မလွန်ကျူးမိတော့ ပိုပြီးတော့ မစင်
ကြယ်ပါဘူးလား ... စင်ကြယ်ပါတယ်ဘုရား။ စင်ကြယ်တယ်။

သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ။ သမာဓိမဂ္ဂင်
၃-ပါး မှတ်ချက်တိုင်း မှတ်ချက်တိုင်းမှာ လိုက်ပါနေတယ်တဲ့။
ဖောင်းတယ်လို့မှတ်တဲ့အထဲမှာတော့ အဓိကတစ်ခု ညွှန်ပြပါ
မယ်။ ဖောင်းတယ်လို့ မှတ်လိုက်တဲ့အခိုက်အတန့်မှာ သမာဓိ

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၃၅

မဂ္ဂင် ၃-ပါး၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိဆိုတဲ့ မဂ္ဂင် ၃-ပါး ပါနေတယ်တဲ့။ ဖောင်းတာလေးပေါ်လာလို့ရှိရင် မှတ်နိုင်ရအောင် ကြောင့်ကြမစိုက်ရပါဘူးလား ... ကြောင့်ကြစိုက်ရပါတယ်ဘုရား။ ကြောင့်ကြစိုက်ရတာကို သမ္မာဝါယာမတဲ့။ ဖောင်းတာလေးပေါ်လာတာနဲ့ ကပ်ခနဲဆို မမှတ်လိုက်ရပါဘူးလား ... မှတ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား။ သတိမေ့နေလို့လား၊ သတိကောင်းလို့လား ... သတိကောင်းလို့ပါဘုရား။ သမ္မာသတိ။ ဖောင်းစကနေ ဖောင်းဆုံးတိုင်အောင် စိတ်ကလေး တစ်ခဏကလေး မတည်သွားပါဘူးလား ... တည်သွားပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီလို စိတ်အာရုံမှာ တည်တည်သွားတာကို သမ္မာသမာဓိ။ တရားနာပရိသတ်များ မှတ်ချက်တိုင်း မှတ်ချက်တိုင်းမှာ ပါနေတယ်။ ကိုယ်မှတ်တဲ့အထဲမှာ သမာဓိမဂ္ဂင် ၃-ပါး ပါနေတယ်လို့ သိရတော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနဲ့ မမှတ်ရပါဘူးလား ... ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနဲ့ မှတ်ရပါတယ်ဘုရား။

သမာဓိမဂ္ဂင် ၃-ပါး မပါရင်တော့ အမှတ်ကိုမဖြစ်ဘူးတဲ့။ အမှတ်ဖြစ်လိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဒီသမာဓိမဂ္ဂင် ၃-ပါး ပါနေပြီ။ တစ်ခေါက်တော့ မှတ်မိအောင်ဖြေကြရအောင်။ ဖောင်းတာလေးပေါ်လာလို့ရှိရင် မှတ်နိုင်ရအောင် ကြောင့်ကြစိုက်လိုက်တာက ဘာမဂ္ဂင်ပါလဲ ... သမ္မာဝါယာမမဂ္ဂင်ပါဘုရား။ ဖောင်းတာလေးပေါ်လာတဲ့အခါ မမေ့နေပါဘဲနဲ့ ကပ်ခနဲဆို မှတ်လိုက်

တာက ... သမ္မာသတိမဂ္ဂင်ပါဘုရား။ ဖောင်းတဲ့အပေါ်မှာ ဖောင်းစကဖောင်းဆုံးတိုင်အောင် စိတ်ကလေး ခဏကလေးတည်သွားတာက ... သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင်ပါဘုရား။ သမာဓိမဂ္ဂင် ၃-ပါးပါနေတယ်။

ပညာမဂ္ဂင် ၂-ပါး။ ဖောင်းတဲ့အပေါ်မှာ စိတ်ကလေးတည့်တည့်ရောက်သွားအောင် သမ္မာသင်္ကပ္ပက တင်ပေးလိုက်တယ်တဲ့။ သမ္မာသင်္ကပ္ပဆိုတာ မှတ်နေတဲ့အခိုက်အတန့်မှာတော့ အာရုံပေါ်သို့ စိတ်ကလေးတည့်တည့်ရောက်သွားအောင်လို့ တင်ပေးလိုက်တာကို သမ္မာသင်္ကပ္ပ။ ဖောင်းတဲ့အပေါ်ကို စိတ်ကလေး တည့်တည့်ကလေးရောက်သွားအောင် တင်ပေးလိုက်တာက သမ္မာသင်္ကပ္ပ။ စိတ်ကလေး တည့်တည့်လေးရောက်သွားတာနဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမှတ်လိုက်တာ။ ဖောင်းတာကတခြား၊ မှတ်သိလိုက်တာကတခြားလို့ မသိသွားပါဘူးလား ... သိသွားပါတယ်ဘုရား။ ဖောင်းတာက အာရုံကိုမသိတတ်တဲ့ ရုပ်တရား၊ မှတ်သိလိုက်တာက အာရုံကိုသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် နာမ်တရား။ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားကို ပိုင်းခြားပြီးတော့ အမှန်အတိုင်း သိလိုက်တာကို သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင် မပါသွားပါဘူးလား ... ပါသွားပါတယ်ဘုရား။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၃၇

မဂ္ဂင် ဂ-ပါး ပွားများပြီးသားမဖြစ်သွားပါဘူးလား ... ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား။ သီလမဂ္ဂင်က ၃-ပါး၊ သမာဓိမဂ္ဂင်က ၃-ပါး၊ ၆-ပါး၊ ပညာမဂ္ဂင်က ၂-ပါး၊ ဂ-ပါး မပြည့်သွားပါဘူးလား ... ပြည့်သွားပါတယ်ဘုရား။ ဖောင်းတယ်လို့မှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ မဂ္ဂင် ဂ-ပါး၊ ပိန်တယ်လို့မှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာလည်း ... မဂ္ဂင် ဂ-ပါးပါဘုရား။ ထိုင်တယ်လို့မှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာလည်း ... မဂ္ဂင် ဂ-ပါးပါဘုရား။ ထိတယ်လို့မှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာလည်း ... မဂ္ဂင် ဂ-ပါးပါဘုရား။ ကြွတယ်၊ လှမ်းတယ်၊ ချတယ်လို့ မှတ်နေတဲ့အခါမှာလည်း ... မဂ္ဂင် ဂ-ပါးပါဘုရား။ မဂ္ဂင် ဂ-ပါး ပွားများခြင်းကိစ္စ မပြီးနေပါဘူးလား ... ပြီးနေပါတယ်ဘုရား။

ပွား၊ ပွားပြီးတော့သိ။ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားပြီးတော့သိတယ်။ ဖောင်းတာက အာရုံကိုမသိတတ်တဲ့ ရုပ်တရား၊ မှတ်သိလိုက်တာက အာရုံကိုသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် နာမ်တရားလို့ ပိုင်းခြားပြီးတော့ ဒုက္ခသစ္စာကို သိသွားတယ်။ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ လောဘတဏှာ တစ်ခုပယ်ပြီးတော့ တရားနာပရိသတ်များသန္တာန်မှာရှိနေတဲ့ လောကီခန္ဓာ ၅-ပါးလုံးဟာ ဒုက္ခသစ္စာပဲ။ ဖောင်းတာက ရုပ်ဒုက္ခသစ္စာ၊ မှတ်သိလိုက်တာက နာမ်ဒုက္ခသစ္စာ။ ပိုင်းခြားပြီးတော့ မသိပါဘူးလား ... ပိုင်းခြားပြီးတော့ သိပါတယ်ဘုရား။

အထက်အထက်ဉာဏ်တွေကျတော့ သိပ်ထင်ရှားပါတယ်။ သမ္မသနဉာဏ်၊ သမ္မသနဉာဏ်သို့ရောက်သွားတဲ့အခါ နာတာ၊ ကျင်တာ၊ အောင့်တာ၊ ကိုက်တာ၊ ခဲတာ၊ မူးတာ၊ ယားတာ၊ အော့ချင်အန်ချင်ရှိတာ၊ ယိမ်းနေတာ၊ ယိုင်နေတာ ရှုမှတ်နေတဲ့ ယောဂီဟာ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဒုက္ခတုံးဒုက္ခခဲကြီးပါလားလို့ မထင်လာပါဘူးလား ... ထင်လာပါတယ်ဘုရား။ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားပြီးတော့သိတယ်။

ဘင်္ဂဉာဏ်သို့ရောက်သွားတော့ မှတ်လိုက်တာနဲ့ကုန်ပျက်၊ မှတ်လိုက်တာနဲ့ကုန်ပျက်နေတော့ အလျင်အမြန် အလျင်အမြန် ကုန်ပျက်နေတော့ လျင်မြန်အားကြီးတော့ နိပ်စက်နေသလိုပဲ၊ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီး ဒုက္ခတုံးဒုက္ခခဲကြီးပါလား။ အလျင်အမြန် ကုန်ပျက်နိပ်စက်နေတာပဲ။ မထင်သွားပါဘူးလား ... ထင်သွားပါတယ်ဘုရား။ ထင်သွားတယ်။ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍သိတာ အထက်အထက်ဉာဏ်တွေကျတော့ ပိုထင်ရှားတယ်။

သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်းကိစ္စ။ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်လို့ မှတ်နေတဲ့အခိုက်အတန့် လိုချင်နေတဲ့ လောဘတဏှာ ဖြစ်ခွင့်ကိုမရဘူး။ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်ဟု မှတ်နေသေးတယ်။ လိုချင်စရာတွေကလည်း လိုချင်နေတယ်လို့ ဒီလိုစိတ်ဟာ တစ်ချိန်တည်းမှာ ၂-ခု တစ်ပြိုင်နက်တည်းတော့

ဟောမှုကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၃၉

ဖြစ်လို့မရဘူး။ မှတ်နေလို့ရှိရင် လောဘတဏှာ ဖြစ်ခွင့်ကိုမရဘူး။ ပယ်ပြီးသားမဖြစ်နေပါဘူးလား ... ပယ်ပြီးသားဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။ သမုဒယ တဏှာလောဘကို ပယ်ခြင်းကိစ္စလည်း ပြီးနေတယ်။ လောဘတဏှာ သမုဒယသစ္စာ ပယ်ခြင်းကိစ္စလည်း မှတ်နေတဲ့အခိုက်အတန့်မှာ ပြီးသွားတာပဲ။

လောဘတဏှာကို ပယ်ထားတော့ လောဘကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဥပါဒါန်၊ စွဲလမ်းခြင်းဥပါဒါန်တွေလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဥပါဒါန်က စွဲလမ်းခြင်းမရှိတော့ ကံတွေလည်း မပြုလုပ်တော့ဘူး။ ကံတွေလည်း ချုပ်သွားတာပါပဲ။ ကံမရှိတော့ ဘဝတွေလည်း ... ချုပ်ပါတယ်ဘုရား။ ချုပ်သွား။ ဘဝတွေချုပ်သွားတော့ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးရခြင်းစတဲ့ ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတွေ ချုပ်ငြိမ်းသွားတာ တဒင်္ဂနီရောမ။

ဥပါဒါန်ချုပ်တော့ ကံတွေလည်းချုပ်၊ စွဲလမ်းမှုမရှိတော့ ကံတွေမပြုလုပ်တော့ဘူး။ မပြုတော့ မချုပ်သွားပါဘူးလား ... ချုပ်သွားပါတယ်ဘုရား။ ကံတွေချုပ်တော့ ဘဝတွေချုပ်၊ ကံမရှိတော့ ဘဝမဖြစ်နိုင်တော့ ဘဝလည်းချုပ်၊ ဘဝချုပ်တော့ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးရခြင်းစတဲ့ ဒုက္ခအမျိုးမျိုးတွေချုပ်သွားတာ တဒင်္ဂနီရောမ မဆိုက်ရောက်သွားပါဘူးလား

... ဆိုက်ရောက်သွားပါတယ်ဘုရား။ သစ္စာ ၄-ပါးကို သိခြင်းကိစ္စ မပြီးသွားပါဘူးလား ... ပြီးသွားပါတယ်ဘုရား။

မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားများခြင်းကိစ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကိစ္စ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်းကိစ္စ၊ နိရောဓသစ္စာသို့ ဆိုက်ရောက်ခြင်းကိစ္စ၊ တဒင်္ဂနိရောဓသို့ ဆိုက်ရောက်သွားတာ မှတ်ချက်တိုင်း မှတ်ချက်တိုင်း ဆိုက်ရောက်သွားတာပါပဲတဲ့။ သစ္စာ ၄-ပါးကို ဘာဝနာမယဉာဏ်ဖြင့် သိရအောင်တော့ သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာတရား ပွားများတော့ မသိရပါဘူးလား ... သိရပါတယ် ဘုရား။

မင်းသားတွေကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားလိုက်တော့ မင်းသားတွေ ပါရမီအခြေခံ ရင့်ကျက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်တော့ တစ်ခဏလေး ရှုမှတ်လိုက်တာ သောတာပန်ဖြစ်သွားကြတယ်။ တရားမရသွားကြပါဘူးလား ... တရားရသွားပါတယ်ဘုရား။ ဘဒ္ဒဝင်္ဂီညီနောင်သုံးကျိပ် တောထဲမှာပဲ ပျော်မွေ့နေကြတယ်။ ရဟန်းအဖြစ်သို့ မြတ်စွာဘုရားထံမှာ တောင်းပန်ပြီးတော့ ရဟန်း ဝတ်ကြလို့ တောထဲမှာပဲ ပျော်မွေ့နေကြတယ်။ ဟောမှုကပြည့် စုံတော့ တရားမရသွားပါဘူးလား ... တရားရသွားပါတယ်ဘုရား။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၄၁

ကျင့်မှုကလည်းပြည့်စုံမှ တရားရနိုင်တယ်တဲ့။ ကျင့်မှုက မပြည့်စုံဘူးဆိုလို့ရှိရင်လည်း တရားမရနိုင်ဘူး။ မရနိုင်တဲ့သာဓကတွေ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အခါက တော်တော်များများ ပါပဲတဲ့။

တစ်ချိန်သောအခါ မြတ်စွာဘုရား အတ္တန္တပ၊ ပရန္တပစတဲ့ အကျင့် ၄-မျိုးကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားနေ။ အဲဒီအချိန်အခါမှာ ပရိပိုင်တစ်ယောက်နဲ့ ပေဿဆိုတဲ့ဒကာတစ်ယောက် တရားဝင်နာ၊ အကျယ်တဝင့်ဟောတာကို ဆက်လက်ပြီးတော့ မနာနိုင်တော့ဘူး။ “မြတ်စွာဘုရား ... တပည့်တော်တို့မှာ လူမှုရေးရာကိစ္စတွေ အလွန်များပါတယ်ဘုရား” ဆိုပြီးတော့ ထသွားကြတယ်။ မြတ်စွာဘုရား ဆက်လက်ပြီးတော့ တရားဟောပါတယ်။ တရားပွဲဆုံးတော့ မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားပါတယ်။ “ပေဿဆိုတဲ့ ဒကာဟာ ဒီတရားဆုံးအောင် နာမယ်ဆိုလို့ရှိရင်တော့ တရားဆုံးတာနဲ့ သောတာပန်ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ အခုတော့ သောတာပန်အဖြစ် တရားထူးတရားမြတ်နဲ့ လွဲသွားပေပြီ”။ ဟောမူကတော့ မြတ်စွာဘုရား အပြည့်အစုံမဟောပါဘူးလား ... ဟောပါတယ်ဘုရား။ ကျင့်မှု၊ နာမူက မပြည့်စုံတော့ တရားရပါရဲ့လား ... တရားမရပါဘုရား။

အဲဒီမှာ အဋ္ဌကထာဆရာတွေက တရားမရနိုင်တဲ့ အကြောင်း ကျင့်မှုမပြည့်စုံလို့ရှိရင် မရနိုင်ဘူး။ ပါပမိတ္တ - မိတ်ဆွေဆိုးများနဲ့ သွားပေါင်းမိလို့ရှိရင်လည်း တရားမရနိုင်တော့ဘူး။ ဘဝါဘဝက ကုသိုလ်ပါရမီထူးတွေ ဆည်းပူးခဲ့လို့ ပါရမီထူးတွေ ရှိနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်စေကာမူ အမှတ်ပြည့်အောင် တရားကို မကျင့်ဘူး။ တရားကို အပြည့်အစုံမနာဘူးဆိုလို့ရှိရင်လည်း တရားမရနိုင်ဘူးတဲ့။ မိတ်ဆွေဆိုးများနဲ့ သွားပေါင်းမိလို့ရှိရင်လည်း တရားမရနိုင်ဘူးတဲ့။

မိတ်ဆွေဆိုးများနဲ့ သွားပေါင်းမိလို့ တရားမရနိုင်တဲ့ သာဓကကိုတော့ အဇာတသတ်မင်းသားကို ထုတ်ပြပါတယ်။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသားတော် အဇာတသတ်မင်းသား။ ပါပမိတ္တလို့ ခေါ်တဲ့ ဒေဝဒတ်နဲ့ သွားပေါင်းမိတာနဲ့ မင်းကြီးကိုသတ်မိတဲ့ အတွက်ကြောင့်၊ အနန္တရိယကံထိုက်သွားတဲ့အတွက်ကြောင့် တရားရပါရဲ့လား ... တရားမရပါဘုရား။ သူဟာ တရားရထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲတဲ့။ သာမညဖလသုတ်နာကြားလို့ရှိရင် အဆုံးမှာ တရားထူးတရားမြတ်ရနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်။ မင်းကြီးသွားသတ်လိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့်၊ အနန္တရိယကံထိုက်သွားတဲ့အတွက်ကြောင့် တရားမရနိုင်ဘူး။ အခုတိုင်အောင် လောဟကုမ္ဘီဇရဲမှာ ခံနေရတုန်းပဲတဲ့။ အဲဒါလည်း အရေးကြီးပါတယ်တဲ့။ အရေးမကြီးပါဘူးလား ... အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၄၃

ပါပမိတ္တ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းတာပဲတဲ့။ အခု တော့ ပါပမိတ္တတွေက ပိုပြီးတော့ များနေတယ်။ အယူဝါဒတစ်ပါး တွေနှင့် သွားပြီးတော့ ဆက်ဆံမိလို့ အဲဒီဘက်များ ပါသွားရင် တော့ တရားမှ ရမှရပါတော့မလား ... တရားမရတော့ပါဘုရား။ မရနိုင်တော့ဘူးတဲ့။

ကျင့်မှုကမပြည့်စုံလို့ တရားမရတဲ့သာဓကတွေ တော် တော်များများပါပဲတဲ့။ ကျင့်မှုပြည့်စုံအောင် ယခုတရားနာပရိသတ် များ ကြိုးစားပြီးတော့ အားထုတ်နေကြတယ်။ ကျင့်မှုပြည့်စုံအောင် ရိပ်သာထဲဝင်၊ ရသမျှအချိန်ကလေးလည်း အားမထုတ်နေကြပါ ဘူးလား ... အားထုတ်နေကြပါတယ်ဘုရား။ ဘယ်တော့ရမှာလဲ လို့မေးရင်တော့ မဖြေနိုင်ဘူး။ သူ့ရဲ့ပါရမီ၊ ဘဝါဘဝက ကုသိုလ် ပါရမီထူးတွေရှိလို့ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ထုက ပါးတယ်ဆိုလို့ရှိရင်လည်း မြန်မြန်ရမှာပါပဲတဲ့။ သူ့ရဲ့သမာဓိဉာဏ်က အားကောင်းတယ်၊ သူ့ကို ပိတ်ဖုံးထားတဲ့၊ ယောဂီကို ပိတ်ဖုံးထားတဲ့ အဝိဇ္ဇာအမှောင် ထုကြီးကလည်း ပါးတယ်ဆိုလို့ရှိရင် တရားမြန်မြန်ရမှာပါပဲတဲ့။ ယောဂီရဲ့ ကုသိုလ်ပါရမီ အခြေခံကနသေးတယ်၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင် ထုကြီးက သိပ်ဖုံးထားတယ်ဆိုရင်တော့ ကြာကြာအားမထုတ်ရပါ ဘူးလား ... ကြာကြာအားထုတ်ရပါတယ်ဘုရား။

အမှတ်တွေပြည့်အောင်တော့ အားထုတ်ရမယ်။ အမှတ် မပြည့်ဘဲနဲ့တော့ ... မရနိုင်ပါဘုရား။ မရနိုင်ဘူးတဲ့။ ရိပ်သာထဲဝင်၊ လူ့ဘောင်လူ့လောကဆိုတော့ လူမှုရေးရာကိစ္စတွေက အလွန်များ ပြားကြတယ်။ တစ်လဝင်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အတော်ကို နေရာကျ နေပြီ။ ၁၀-ရက်သမားတွေက မများပါဘူးလား ... များပါတယ် ဘုရား။ အမှတ်မှ ပြည့်မှပြည့်ပါ့မလား ... မပြည့်ပါဘုရား။ ၁၀-ရက်၊ ၁၅-ရက်နဲ့ထွက်ကြတယ်။ တော်တော်ပဲ လူမှုရေးရာ ကိစ္စတွေများပါတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုတော့ အပြစ်တင်လို့တော့ မရဘူး။ လောကရေးရာ၊ လူမှုရေးရာတွေပဲ အပြစ်တင်မှရမယ်။

လောကရေးရာ၊ လူမှုရေးရာတွေ တယ်များတာကိုး။ “များကြတယ်ဘုရား” မလျှောက်ထားပါဘူးလား ... လျှောက် ထားပါတယ်ဘုရား။ “အင်း-များတယ်၊ များတယ်” လိုက်လျှော ပေးလိုက်ရတယ်။ တကယ်တော့ သိပ်တော့ မလိုက်လျှောချင် လှပါဘူးတဲ့။ ဒီများတာတွေ များတဲ့အတိုင်း လိုက်နေမယ်ဆိုရင် တော့ ဆုံးမှဆုံးပါတော့မလား ... မဆုံးတော့ပါဘုရား။ မဆုံးနိုင် တော့ပါဘူးတဲ့။ မဆုံးနိုင်တာကြီးကို သွားပြီးတော့ အဲဒါကိုငဲ့နေ ရင်တော့ တရားထူးတရားမြတ်နဲ့ နီးမလား၊ ဝေးမလား ... ဝေးပါ မယ်ဘုရား။ ဝေးသွားလိမ့်မယ်ထင်တယ်။ ဝေးသွားလိမ့်မယ်တဲ့။ ပြည့်အောင်တော့ ကျင့်နေရတယ်။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၄၅

ဒီတော့ ရိပ်သာကိုလည်း စွမ်းနိုင်တဲ့အခါလည်းဝင်၊ အိမ်
ရောက်သွားတဲ့အခါလည်း ကိုယ့်အမှတ်တွေ ပြည့်အောင်တော့
အားမထုတ်နေရပါဘူးလား ... အားထုတ်နေရပါတယ်ဘုရား။
ယောဂီအဖြစ်နဲ့တရားအားထုတ်၊ အမှတ်တွေက ရိပ်သာထဲမှာပဲ
ထားခဲ့တယ်။ ရိပ်သာထဲကထွက်တာနဲ့ ရိပ်သာထဲမှာပဲ ထားခဲ့
တယ်ဆိုရင်တော့ တရားရဖို့ရာ ... မလွယ်ပါဘုရား။ မလွယ်လှ
ဘူးတဲ့။

အမှတ်က ဘယ်တော့မှပြည့်မယ်လို့ ကိုယ်တိုင်လည်း
မသိရဘူး။ တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း မြတ်စွာဘုရားလို
အဘိဉာဏ်သမာပတ်နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း မရှိကြ
တော့ဘူး။ သူ့ရဲ့ပါရမီအခြေခံက ဘယ်လောက်ရင့်ကျက်နေပြီ၊
ဘယ်လောက်အမှတ်တွေလိုသေးတယ်လို့ ညွှန်ပြနိုင်တဲ့ ဆရာ
တော်၊ သံဃာတော်တွေလည်းမရှိတော့ ကိုယ့်ရဲ့တရားကို ကိုယ်
ကိုယ်တိုင်ပဲ အမှတ်တွေပြည့်အောင် အားမထုတ်နေရပါဘူးလား
... အားထုတ်နေရပါတယ်ဘုရား။ အားထုတ်နေရတယ်။

အိမ်ရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ အချိန်ပြည့်တော့ အား
မထုတ်နိုင်တော့ဘူး။ အချိန်ပြည့် အားမထုတ်နိုင်တော့ အမှတ်
တွေပြည့်အောင် ဘယ်လိုနေရမလဲဆိုတော့ သမ္မဋ္ဌေအမှတ်

အထွေထွေအမှတ်ကလေးနဲ့ နေလို့မရပါဘူးလား ... နေလို့ရပါတယ်ဘုရား။ သွားတာ၊ ရပ်တာ၊ ထိုင်တာ၊ လျောင်းတာ၊ ကွေးတာ၊ ဆန့်တာ အထွေထွေအမှတ်ပါပဲ။ အဲဒါလေးတွေ မှတ်တတ်သွားပြီဆိုလို့ရှိရင်တော့ တော်တော်ကိုနေရာကျသွားပါပြီ။ အဲဒီအမှတ်တွေနဲ့ တရားရသွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အခါက အများအပြားပါပဲတဲ့။ အထွေထွေအမှတ်လေး မှတ်တတ်အောင် ယောဂီဟောင်းများတော့ မှတ်တတ်နေကြပါပြီ။ ယောဂီသစ်များအတွက် အတိုချုပ်ကလေးထည့်ပြီးတော့ ဟောပါဦးမယ်။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူတဲ့ သမ္မညေအပိုင်းက အထွေထွေအမှတ်။

အဘိက္ကန္တေ ပဋိက္ကန္တေ သမ္မဇာနကာရီ ဟောတိ။

အဘိက္ကန္တေ = ရှေ့သို့တက်သည်ရှိသော်၊ ပဋိက္ကန္တေ = နောက်သို့ပြန်ဆုတ်သည်ရှိသော်၊ သမ္မဇာနကာရီ = အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ ဘဂဝါ = မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ = ကရုဏာရှေ့သွား ပညာအားဖြင့်၊ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

ရှေ့သို့တက်သွားတဲ့အခါလည်း အမှတ်သတိနဲ့၊ နောက် သို့ပြန်ဆုတ်တဲ့အခါလည်း အမှတ်သတိနဲ့။ ရှေ့သို့တက် နောက် သို့ဆုတ်ရာမှာလည်း သွားရင်းနဲ့လည်း ရှေ့သို့တက် နောက်သို့ ဆုတ်၊ ရပ်ရင်းနဲ့လည်း ရှေ့သို့တက် နောက်သို့ဆုတ်၊ ထိုင်ရင်းနဲ့ လည်း ရှေ့သို့တက် နောက်သို့ဆုတ်လို့ ၃-မျိုး ရနိုင်ပါတယ်။

သွားရင်းနဲ့ စင်္ကြံလျှောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ဆိုလိုရှိရင် စင်္ကြံဆုံးတော့မယ်ဆိုလိုရှိရင် ပြန်မဆုတ်ရပါဘူးလား ... ဆုတ်ရပါတယ်ဘုရား။ ဆုတ်ရတယ်။ မြတ်စွာဘုရား ဟော ကြားတာတော့ သမ္မဇညအပိုင်းဆိုတော့ နောက်သို့ ပြန်ဆုတ် တယ်၊ ဆုတ်တယ်လို့ပဲမှတ်ရမယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း ထင်ရှားရာ ကစပြီးတော့ မှတ်နိုင်တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ သည့်အတိုင်း အခုတရားနာပရိသတ်များလောက် သမာဓိဉာဏ် အခြေခံရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုလိုရှိရင် စင်္ကြံလျှောက်၊ ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ သွားလိုရှိရင် နောက်ပြန်ဆုတ်ခါနီးမှာ နှစ်လှမ်း၊ သုံးလှမ်းလောက် ကတည်းက နောက်ပြန်ဆုတ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ဖြစ်နေတာ ထင် ရှားနေတတ်တယ်။

အမှတ်သတိကလည်း ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိနေတော့ ပြန် ဆုတ်ရတော့မယ်ဆိုတဲ့စိတ်ကလေး မထင်ရှားနေပါဘူးလား ...

ထင်ရှားနေပါတယ်ဘုရား။ ထင်ရှားနေတော့ ဆုတ်ချင်တယ်၊ ဆုတ်ချင်တယ်၊ လှည့်ချင်တယ်၊ လှည့်ချင်တယ် မမှတ်ရပါဘူးလား ... မှတ်ရပါတယ်ဘုရား။ နောက်ပြီးမှ လှည့်ချင်တဲ့စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လေတွေကနေ တွန်းလှည့်လိုက်လို့ တရွေ့ပြီး တရွေ့ ခန္ဓာကိုယ်အမှုအရာ ရွေ့ရွေ့လာတာကိုပဲ နောက်သို့ ဆုတ်တယ်၊ ဆုတ်တယ် မမှတ်ရပါဘူးလား ... မှတ်ရပါတယ်ဘုရား။

စင်္ကြံဦးမှာ ခဏရပ်ပြီးတော့ အဲလိုလှည့်ချင်တယ်၊ လှည့်ချင်တယ်လို့မှတ်တဲ့။ လှည့်တယ်၊ လှည့်တယ်လို့မှတ်တဲ့အခါကျတော့ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံးကိုခြုံပြီးတော့ လှည့်တယ်၊ လှည့်တယ်လို့မှတ်ကြည့်။ သမာဓိဉာဏ်အခြေခံရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အပေါ်ပိုင်း ခန္ဓာကိုယ်ကစပြီးတော့ လှည့်ချင်တဲ့စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လေတွေက တွန်းပေးနေလို့ တရွေ့ပြီးတရွေ့ လည်နေတာ မထင်ရှားပါဘူးလား ... ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။ နောက်ပြီးမှ အောက်ပိုင်း ခန္ဓာကိုယ်က ခြေထောက်တွေက ကြွကြွပြီးတော့လည်လာတယ်။ သမာဓိဉာဏ်တွေ အားကောင်းလာပြီ။

သမာဓိအားကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ လှည့်ချင်တယ်၊ လှည့်ချင်တယ်၊ လှည့်တယ်၊ လှည့်တယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် လှည့်ချင်တာထက်ကို ပိုပိုပြီးတော့ လည်သွားတယ်။ ၂-ပတ်။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၄၉

၃-ပတ်လည်နေတာ ယောဂီများ မတွေ့ရပါဘူးလား ... တွေ့ရ
ပါတယ်ဘုရား။ ၄-ပတ်၊ ၅-ပတ်လည်တဲ့ ယောဂီလည်းရှိပါတယ်
တဲ့။ အို-ယောဂီက ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေတာလဲ။ တရားသဘော
မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဘယ်လိုများဖြစ်နေတာလဲလို့ မထင်ပါဘူး
လား ... ထင်ပါတယ်ဘုရား။ တရားသဘောသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့
“ဪ-ယောဂီ အမှတ်တွေကောင်းနေတာပဲ၊ သမာဓိတော်တော်
ကောင်းလာပြီ”။ မသိရပါဘူးလား ... သိရပါတယ်ဘုရား။ ရှေ့သို့
တက် နောက်သို့ဆုတ်၊ သွားရင်းနဲ့ ရှေ့သို့တက် နောက်သို့ဆုတ်။

ရပ်ရင်းနဲ့လည်း ရှေ့သို့တက် နောက်သို့ဆုတ်။ ရပ်နေ
တဲ့အခိုက်အတန့် ရှေ့မှာ ကုန်းပြီးတော့ကောက်ယူဖို့ရာ အရာဝတ္ထု
တစ်ခုခု၊ ကိစ္စတစ်ခုခုပေါ်လာလို့ရှိရင် အထူးသတိထားနေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်၊ အမှတ်သတိရှိနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ကုန်းချင်တဲ့စိတ်က ရှေးဦးစွာ
မထင်ရှားပါဘူးလား ... ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။ ကုန်းချင်တယ်၊
ကုန်းချင်တယ်၊ ညွတ်ချင်တယ်၊ ညွတ်ချင်တယ်မှတ်။ နောက်ပြီး
မှ ညွတ်ချင်တဲ့စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့လေတွေကနေ တွန်းချလိုက်လို့
ညွတ်ကျတဲ့ကိုယ်အမူအရာ တရွေ့ပြီးတရွေ့ အောက်သို့ ရွေ့ရွေ့
ကျသွားတဲ့ ကိုယ်အမူအရာကို ညွတ်တယ်၊ ညွတ်တယ်၊ ကုန်း
တယ်၊ ကုန်းတယ်။

အဲဒီလိုမှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ၊ တရွေ့ပြီးတရွေ့ အောက်သို့ ရွေ့ရွေ့ကျသွားတဲ့သဘောလေးကိုတော့ သိနိုင် သမျှသိအောင်စူးစိုက်။ ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များ ဟာ ပညတ်ပဲတဲ့။ ရွေ့ရွေ့ကျသွားတဲ့သဘောလေးကတော့ ... ပရမတ်ပါဘုရား။ ပရမတ်ပဲတဲ့။ ငဲ့ချင်တဲ့စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လေတွေကနေ တွန်းချလို့ တရွေ့ပြီးတရွေ့ အောက်ကိုရွေ့ရွေ့ သွားတာ ရွေ့တယ်၊ ရွေ့တယ်လို့ပဲမှတ်မှတ်၊ ညွတ်တယ်၊ ညွတ်တယ်လို့ပဲမှတ်မှတ်။

ယူစရာ၊ ကိုင်စရာကို ယူပြီးတဲ့အခါ ပြန်ထူရတော့မယ် ဆိုလို့ရှိရင် အထူးသတိထားနေတဲ့အခါ ထူချင်တဲ့စိတ်တွေက ရှေးဦးစွာ မဖြစ်နေပါဘူးလား ... ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။ ထူချင် တယ်၊ ထူချင်တယ် ထူချင်တဲ့စိတ်ကိုမှတ်ပြီးတော့မှ နောက် ထူလာတဲ့ ကိုယ်အမှုအရာပေါ်လာတယ်။ ထူချင်တဲ့စိတ်ကြောင့် ဖြစ်တဲ့လေတွေကနေ တွန်းကန်ပေးနေလို့ တရွေ့ပြီးတရွေ့ ခန္ဓာ ကိုယ်အမှုအရာ အပေါ်သို့ ရွေ့ရွေ့တက်လာတာကို မြန်မာဝေါ ဟာရအားဖြင့် ထူတယ်၊ ထူတယ်။ ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ။ အပေါ်ကို တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့ရွေ့တက်လာတဲ့သဘောလေးကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင်

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၅၁

စူးစိုက်။ ရွှေနေတဲ့သဘောလေးက ပရမတ်ပဲတဲ့။ ခေါင်း၊ ကိုယ်၊
ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်တွေကတော့ ပညတ်ပဲ။ ဝိပဿနာဆိုတာ
ပညတ်ကို ... မရှုရပါဘုရား။ မရှုရဘူး။

ပညတ်ကိုရှုနေမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ယောဂီဟာ တရားတွေ
ကြာသွားနိုင်တယ်။ မှတ်လို့သာကောင်းပြီးတော့ တရားတွေကြာ
နေတတ်တယ်။ တရားအားထုတ်တဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းပုဂ္ဂိုလ်
တိုင်း တရားကြာချင်ပါရဲ့လား ... မကြာချင်ပါဘုရား။ မကြာချင်
ဘူး။ တရားမြန်မြန်တွေ့ချင်ကြတယ်။ တရားမြန်မြန်တွေ့ချင်လို့ရှိ
ရင် ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကို ခွာနိုင်သမျှခွာ၊
ရွှေနေတဲ့သဘောများကို သိနိုင်သမျှသိအောင်စူးစိုက်။ ရွှေနေတဲ့
သဘောတွေဟာ ပရမတ်ပဲတဲ့။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ပညတ်ကိုခွာ၊ ပရမတ်သာ၊ မှန်စွာရှုရမည်။

ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်ပညတ်တွေကို
တော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ၊ ရွှေနေတဲ့သဘောလေးတွေကိုတော့ သိနိုင်
သမျှသိအောင်စူးစိုက်။ ရပ်လျက်နဲ့ ရှေ့သို့တက် နောက်သို့ဆုတ်။

ထိုင်လျက်နဲ့ ရှေ့သို့တက် နောက်သို့ဆုတ်။ မှတ်လို့ရ
ပါတယ်။ အထူးထင်ရှားတာကတော့ ဘုရားရှိခိုးရတဲ့အခါ။ ရှိခိုးချ

၅၂ သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

လိုက်တဲ့အခါ ရှေ့သို့တက်။ ဘုရားရှိခိုးပြီးတော့ ပြန်ထူလိုက်တဲ့ အခါ နောက်သို့ဆုတ်တဲ့။ ဘုရားရှိခိုးနေတဲ့အခါတော့ ဘုရားကို အာရုံပြုထားတဲ့ သမာဓိလေးက ရှိနေတဲ့အတွက်ကြောင့် ပိုပြီး တော့ ထင်ရှားနေတတ်ပါတယ်တဲ့။

ရှိခိုးရတော့မယ်ဆိုရင် ရှိခိုးချင်တဲ့စိတ်ကလေး၊ ရှေးဦးစွာ ညွတ်ချင်တဲ့စိတ်ကလေး ရှေးဦးစွာ ဖြစ်နေတာ မထင်ရှားနေတတ် ပါဘူးလား ... ထင်ရှားနေတတ်ပါတယ်ဘုရား။ ညွတ်ချင်တယ်၊ ညွတ်ချင်တယ်၊ ရှိခိုးချင်တယ်၊ ရှိခိုးချင်တယ်မှတ်။ နောက်ပြီးမှ ရှိခိုးချင်တဲ့စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လေတွေကနေ တွန်းချလိုက်လို့ ခန္ဓာ ကိုယ်အမှုအရာ တရွေ့ပြီးတရွေ့ အောက်ကို ရွေ့ရွေ့ကျသွားတာ၊ ရွေ့ရွေ့ကျသွားတာကိုပဲ ရှိခိုးတယ်၊ ရှိခိုးတယ်လို့ မဆိုရပါဘူးလား ... ဆိုရပါတယ်ဘုရား။

ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ ခွာ နိုင်သမျှခွာ၊ တရွေ့ပြီးတရွေ့ အောက်ကို ရွေ့ရွေ့ကျသွားတဲ့ သဘောလေးကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင်စူးစိုက်။ နဖူးနဲ့ကြမ်းနဲ့ ထိတဲ့အခါကျတော့ ထိတယ်၊ ထိတယ်။ ဘုရားကိုအာရုံပြုလိုက်။ ပြုပြီးတဲ့အခါ ပြန်ထူရတော့မယ်ဆိုတော့ အထူးသတိထားလိုက် လို့ရှိရင် ထူချင်တဲ့စိတ်တွေ ရှေးဦးစွာ ထင်ရှားနေတယ်။ မထင်

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၅၃

ရှားပါဘူးလား ... ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။ ထင်ရှားတော့ ထူချင်တယ်၊ ထူချင်တယ်။ အမြန်တော့ ပြုလုပ်လို့မရဘူးတဲ့။ ခပ်ဖြည်းဖြည်းပြုလုပ်တဲ့အခါ သိပ်ထင်ရှားနေတယ်။ ထူချင်တယ်၊ ထူချင်တယ် ထူချင်တဲ့စိတ်ကိုမှတ်။

နောက်ပြီးမှ ထူချင်တဲ့စိတ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လေတွေကနေ တွန်းပို့နေလို့ တရွေ့ပြီးတရွေ့ ခန္ဓာကိုယ်အမူအရာ အပေါ်ကို ရွေ့ရွေ့တက်လာတာကိုပဲ မြန်မာဝေါဟာရအားဖြင့် ထူတယ်၊ ထူတယ်။ ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ၊ အပေါ်ကို တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့တက်နေတဲ့သဘော လေးကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင်စူးစိုက်။ စူးစိုက်လို့ရသွားပြီဆို လို့ရှိရင် အပေါ်ကို တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့တက်နေတာကို သိပြီးတဲ့ အပြင် ပေါ့ပေါ့ပြီးတော့ အပေါ်ကို တက်သွားတာလည်း တွေ့ရ လိမ့်မယ်တဲ့။ မတွေ့ရပါဘူးလား ... တွေ့ရပါတယ်ဘုရား။

ရှိခိုးချင်တယ်၊ ရှိခိုးချင်တယ်ဆိုပြီးတော့ ရှိခိုးချလိုက်တဲ့ အခါ ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုလည်း ခွာလို့ရ သွားပြီ။ အောက်ကို တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့ရွေ့ကျသွားတဲ့ သဘော လေးတွေကိုလည်း မိအောင်မှတ်လို့ရသွားပြီ။ ပစ္စုပ္ပန်တည့်အောင် မှတ်လို့ရသွားပြီဆိုလို့ရှိရင် ရှိခိုးတယ်၊ ရှိခိုးတယ် မှတ်လိုက်ရင်

တရွေ့ပြီးတရွေ့ ခန္ဓာကိုယ်အမှုအရာ အောက်ကို ရွေ့ရွေ့ပြီး တော့ ကျတာကို သိပြီးတဲ့အပြင် လေးလေးပြီးကျသွားတာကို မသိရပါဘူးလား ... သိရပါတယ်ဘုရား။

ထူချင်တယ်၊ ထူချင်တယ်၊ ထူတယ်၊ ထူတယ်လို့မှတ် လိုက်ရင် ပေါ့ပေါ့ပြီးတက်လာတာ။ ရှိခိုးချင်တယ်၊ ရှိခိုးချင်တယ်၊ ရှိခိုးတယ်၊ ရှိခိုးတယ်လို့မှတ်လိုက်တဲ့အခါ တရွေ့ပြီးတရွေ့ လေး လေးပြီးကျသွားတာတွေ့ရတော့ ဘုရားရှိခိုးရတာ နေရာမကျပါ ဘူးလား ... နေရာကျပါတယ်ဘုရား။ နေရာကျတယ်။

ပေါ့တာ၊ လေးတာလေးတွေကိုတွေ့တော့ တရားစတွေ့ သွားပါပြီတဲ့။ အဲဒါလေးကို သာမန်လို့တော့ မထင်ရဘူးတဲ့။ တရားတွေ့အောင်မှတ်ချင်တဲ့သူ အဲလိုတရိတသေ မမှတ်ရပါဘူး လား ... မှတ်ရပါတယ်ဘုရား။

ပေါ့တာက ဘာကိုတွေ့ရတာလဲ။ တေဇောနဲ့ဝါယောကို တွေ့ရတာ။ တေဇောရဲ့သဘော၊ ဝါယောရဲ့သဘော။ သဘောကို တွေ့ရတာ။ တေဇောဆိုတာ အခိုးဓာတ်၊ မီးဓာတ်။ တရားနာပရိ သတ်များရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အမြောက်အမြားမရှိပါဘူးလား ... ရှိပါတယ်ဘုရား။ ဝါယောဆိုတာ လေဓာတ်၊ တရားနာပရိသတ် များသန္တာန်မှာ အထင်ရှားဆုံးဓာတ်တွေပဲတဲ့။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၅၅

ဆောင်ပုဒ်။။ တေနှင့်ဝါမှာ၊ ဓာတ်နှစ်ဖြာ၊
ပေါ့တာထင်ရှားသည်။

တေက တေဇာဓာတ်၊ အခိုးဓာတ်၊ မီးဓာတ်၊ ပေါ့တယ်။
ဝါက ဝါယော။ လေဓာတ်၊ အပေါ့ဓာတ်ပဲ။ ထူလိုက်တဲ့အခါ
မထင်ရှားပါဘူးလား ... ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။

ဆောင်ပုဒ်။။ ပနှင့်အာမှာ၊ ဓာတ်နှစ်ဖြာ၊
လေးတာထင်ရှားသည်။

ရှိုခိုးချလိုက်တဲ့အခါ လေးလေးပြီးကျသွားတာ ပထဝီနဲ့
အာပေါရဲ့ သဘောတွေ တွေ့ရတာ။ ပထဝီဆိုတာက မြေဓာတ်၊
အမာဓာတ်။ အာပေါဆိုတာက ရေဓာတ်၊ အလေးဓာတ်ပဲ။ မတွေ့
ရပါဘူးလား ... တွေ့ရပါတယ်ဘုရား။

ခန္ဓာကိုယ်မှာ အထင်ရှားဆုံး ဓာတ်ကြီး ၄-ပါးကို ရှေးဦး
စွာ တွေ့ရတာ၊ တရားစတွေ့သွားပါပြီတဲ့။ တရားတွေ့ချင်တဲ့
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် နေရာမကျသွားပါဘူးလား ... နေရာကျသွားပါ
တယ်ဘုရား။ နေရာကျသွားပြီ။ တရားစတွေ့ဖို့ရာ အဓိကပဲတဲ့။
တရားတွေ့ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ယောဂီဟာ စိတ်ဝင်စားပြီးတော့

၅၆

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

ရှုမှတ်လိုရှိရင် မိမိရဲ့ပါရမီဉာဏ်အားလျော်စွာ အမှတ်တွေပြည့်
ပြီးတော့ တရားထူးတရားမြတ်တွေ ရသွားနိုင်တယ်တဲ့။

ဓမ္မောစ မင်္ဂလော လောကော၊
ဓမ္မော ဂမ္ဘီရော ဒုဒ္ဓသော။
ဓမ္မံ သရဏံ မာဂမ္မ၊
သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။

ဓမ္မောစ = တရားတော်သည်လည်း၊ လောကော =
လောက၌၊ မင်္ဂလော = မကောင်းကျိုးတွေပျောက် ကောင်းကျိုး
တွေရောက်စေတတ်သော မင်္ဂလာတစ်ပါးပင်တည်း။ ဓမ္မော =
တရားသည်၊ ဂမ္ဘီရော = နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဓသော = မြင်နိုင်ခဲ့၏။ ဓမ္မံ
= နက်နဲသော မြင်နိုင်ခဲ့သောတရားကို၊ သရဏံ = ရှုမှတ်
သောအားဖြင့်ကိုးကွယ်ရာကို၊ အာဂမ္မ = အကြောင်းပြု၍၊ သဗ္ဗ
ဒုက္ခာ = ဆင်းရဲဟူသမျှမှ၊ ပမုစ္စတိ = လွတ်ရ၏။ ဣတိ =
ဤသို့၊ ဘဂဝါ = မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ = ကရုဏာ
ရှေ့သွား ပညာအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၅၇

တရားတော်ဟာ တရားနာပရိသတ်များ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် မကောင်းကျိုးတွေပျောက် ကောင်းကျိုးတွေ ရောက်စေတတ်တဲ့ မင်္ဂလာတစ်ပါးပဲတဲ့။ အဲဒီတရားဟာ ဒုဒ္ဓသော = မြင်နိုင်ခဲ့တယ်၊ ဂမ္ဘီရော = နက်နဲတယ်။ နက်နဲတဲ့၊ မြင်နိုင်ခဲ့ တဲ့တရားကို ရှုမှတ်သောအားဖြင့်၊ မြင်အောင်ရှုသောအားဖြင့် ကိုးကွယ်ရာအဖြစ်သို့ ရောက်သွားရင်တော့ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ = အလုံးစုံသော ဒုက္ခဟူသမျှမှ လွတ်ရတယ်။

တရားတွေ မရသွားပါဘူးလား ... ရသွားပါတယ်ဘုရား။ တရားစတွေ့ဖို့ရာ အဓိက။ တွေ့ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာလည်း ရိရိ သေသေမှတ်လို့ရိရင် အဆင့်ဆင့် တရားတွေ တိုးတက်သွားနိုင် ပါတယ်။

ရိုခိုးချင်တယ်၊ ရိုခိုးချင်တယ်လို့မှတ်လိုက်တဲ့အခါ တရား တစ်ဆင့်တက်လာတဲ့အခါ ရိုခိုးချင်တဲ့စိတ်ကလေးက တစ်ခုတည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့် မဖြစ်လာပါဘူးလား ... ဖြစ်လာပါတယ်ဘုရား။ ရိုခိုးတယ်၊ ရိုခိုးတယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ရိုခိုးတဲ့အမူအရာလေးက လေးလေးပြီးတော့ကျသွားတာ၊ အဆင့် ဆင့် အဆင့်ဆင့်။ အဆင့်တွေများလာတယ်။ ထူချင်တယ်၊ ထူ ချင်တယ်လို့မှတ်လိုက်တဲ့အခါ ထူချင်တဲ့စိတ်တွေက အဆင့်ဆင့်။

ထူတယ်၊ ထူတယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် · ထူတဲ့ကိုယ်အမူအရာတွေ အဆင့်ဆင့်။ အဆင့်ဆင့်တွေများလာတယ်။

အရင်တုန်းကတော့ တစ်ချက်တည်းလိုပဲ။ ရှိခိုးလိုက်တဲ့ အခါ လေးလေးပြီးတော့ကျသွားတယ်။ ထူလိုက်တဲ့အခါ တစ်ချက် တည်းလိုပဲ။ ပေါ့ပြီးတော့တက်သွားတယ်။ အခုနောက်ပိုင်းကျတော့ အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့် လေးပြီးတော့ကျသွားတာ၊ အဆင့်ဆင့် အဆင့်ဆင့် ပေါ့ပြီးတော့တက်လာတာတွေရတာ တရားတစ်ဆင့် မတက်လာပါဘူးလား ... တက်လာပါတယ်ဘုရား။ အဆင့်ဆင့် တွေ တွေ့လာရင် တရားတစ်ဆင့်တက်လာပြီ။

ဆင့်ကာဆင့်ကာမှတ်လို့ ဉာဏ်စဉ်တစ်ဆင့် ရင့်ကျက် ထက်သန်သွားတဲ့အခါ ရှိခိုးချင်တယ်၊ ရှိခိုးချင်တယ်လို့မှတ်လိုက် ရင် ရှိခိုးချင်တဲ့စိတ်ကလေး အဆင့်ဆင့်လေးတွေက ကြားပြတ်၊ ကြားပြတ်သွားတယ်။ တစ်ဆင့်က ဖြစ်ပြီးတော့ပျက်သွားပြီးမှ နောက်တစ်ဆင့် ဖြစ်ပြီးတော့ပျက်။ ရှိခိုးတယ်၊ ရှိခိုးတယ်လို့မှတ် လိုက်တဲ့အခါမှာလည်း လေးလေးကျသွားတဲ့ အဆင့်ဆင့်လေး တွေက ကြားပြတ်၊ ကြားပြတ်သွားတယ်။ တစ်ဆင့်ဖြစ်ပြီးတော့ ပျက်သွားပြီးမှ နောက်တစ်ဆင့် ဖြစ်ပြီးတော့ပျက်။ အဆင့်ဆင့် လေးတွေက ဘာလေးတွေဖြစ်သွားပါလဲ ... ဖြစ်ပျက်လေးတွေ ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား။ ဖြစ်သွားတယ်။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၅၉

ထူချင်တယ်၊ ထူချင်တယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ထူချင်တဲ့ အဆင့်ဆင့်လေးတွေက ကြားပြတ်သွားတော့ တစ်ဆင့်ဖြစ်ပြီး တော့ပျက်သွား၊ တစ်ဆင့်ဖြစ်ပြီးတော့ပျက်သွား။ ထူတယ်၊ ထူတယ် လို့မှတ်လိုက်ရင်လည်း ပေါ့ပေါ့ပြီးတော့တက်လာတဲ့ အဆင့်ဆင့် လေးတွေကလည်း ကြားပြတ်၊ ကြားပြတ်သွားတော့ တစ်ဆင့် ဖြစ်ပြီးတော့ပျက်သွားပြီးမှ နောက်တစ်ဆင့် ဖြစ်ပြီးတော့ပျက်၊ အဆင့်ဆင့်လေးတွေက ဖြစ်ပျက်ကလေးတွေ ဖြစ်သွားတယ်။ ဖြစ်ပျက်ကလေးတွေ ... ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား။

ဟိုး ... တော်တော်စောစောကတည်းက၊ ခပ်ငယ်ငယ် အရွယ်ထဲက ဖြစ်ပျက်တွေ ကြားခဲ့ဖူးတာ အခုခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဖြစ်ပျက်တွေ မတွေ့နေရပါဘူးလား ... တွေ့နေရပါတယ်ဘုရား။ အိုး-သဘောတွေကျလို့။ ရှေ့ကိုတက်လှမ်းမပဲ။ ဖြစ်ပျက်မြင် သွားရင်တော့ ယောဂီဟာ ရှေ့ကိုတက်သွားတော့တာပါပဲတဲ့။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာတွေရဲ့ ကြောင့်ကြမှု သိပ်မရှိတော့ပါဘူး။ ယောဂီ ဟာ သူ့ရဲ့လမ်းကို သူမြင်သွားတော့ ရှေ့ကိုဆက်လက်ပြီးတော့ မတက်သွားပါဘူးလား ... တက်သွားပါတယ်ဘုရား။

နောက်သမာဓိဉာဏ်တွေ တစ်ဆင့်ရင့်ကျက် အားရှိ ထက်သန်လာတဲ့အခါ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်သို့ရောက်လာတဲ့အခါ ဖြစ်တာ က မထင်ရှားတော့ဘူး၊ ပျက်တာပဲထင်ရှားတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်

ပုံသဏ္ဍာန်ခြင်တွေကလည်း မထင်ရှားတော့ဘူး။ ရှေ့တုန်းက တော့ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်တိုင်အောင် ခွာပေးနေရတယ်။ ပညတ် တွေ မခွာရပါဘူးလား ... ခွာရပါတယ်ဘုရား။ ဘင်္ဂဉာဏ်ရောက် လာတဲ့အခါကျတော့ မခွာရတော့ဘူး။ အလိုလို အဲဒီပုံသဏ္ဍာန် ခြင်တွေ ပျောက်ကွယ်သွားကြတယ်တဲ့။ ဗလဝဝိပဿနာ။ ဘင်္ဂ ဉာဏ်ဆိုတော့ ဗလဝဝိပဿနာ။

ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ပညတ်ဟာ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်တယ်။ ဝိပဿနာဉာဏ် အားကောင်းလာတဲ့အခါ ပညတ်တွေ အလိုလိုကွာသွားကြတယ်တဲ့။ ရှိခိုးချင်တယ်၊ ရှိခိုးချင်တယ်လို့ မှတ်လိုက်ရင် ရှိခိုးချင်တဲ့စိတ်ကလေးတွေက ဖြစ်တာကမထင် ရှားတော့ဘူး။ ပျက်ပျက်သွားတာပဲ ထင်ရှားတော့တယ်။ ပျောက် ပျောက်သွားတာ၊ ပျက်ပျက်သွားတာပဲ။ ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ ကုန်ပျက် ကုန်ပျက်။

ရှိခိုးတယ်၊ ရှိခိုးတယ်လို့မှတ်လိုက်ရင်လည်း လေးလေး ကျသွားတဲ့ အမူအရာလေးတွေက ဖြစ်တာကမထင်ရှားတော့ဘူး။ ပျက်ပျက်သွားတာကပဲထင်ရှားတယ်။ ပုံသဏ္ဍာန်ခြင်တွေကလည်း မထင်ရှားတော့ဘူး။ လေးကျသွားတဲ့အမူအရာမျှပဲ ထင်ရှားတယ်။ လေးလေးကျသွားတဲ့ အမူအရာတွေ ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ ကုန်ပျက် ကုန်ပျက်။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၆၁

ထူချင်တယ်၊ ထူချင်တယ်လို့မှတ်လိုက်ရင်လည်း ထူချင်
တဲ့စိတ်တွေက ဖြစ်တာကမထင်ရှားတော့ဘူး။ ဘာထင်ရှားပါလဲ
... ပျက်တာပဲထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။ ပျက်တာပဲထင်ရှားတယ်။

ထူတယ်၊ ထူတယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ပေါ့ပေါ့ပြီးတော့
တက်လာတဲ့ အမူအရာလေးတွေကလည်း ဖြစ်တာက ... မထင်
ရှားတော့ပါဘုရား။ ပျက်တာပဲ ... ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား။ ထင်
ရှားတယ်။

ရှိခိုးချင်တဲ့စိတ်လည်း မမြဲဘူး၊ ပျက်ပျက်သွားတော့
မြဲတယ်လို့ထင်ပါ့မလား ... မထင်ပါဘုရား။ ရှိခိုးတဲ့ ကိုယ်အမူ
အရာလည်း မမြဲဘူး။ ထူချင်တဲ့စိတ်လည်း မမြဲဘူး။ ထူတဲ့ကိုယ်
အမူအရာလည်း ... မမြဲပါဘုရား။ မမြဲဘူး။ မမြဲဘူးဆိုတာ မြန်မာ
လို၊ ပါဠိလိုကျတော့ ... အနိစ္စပါဘုရား။ ကုန်ပျက်ကုန်ပျက်တွေ
က မြန်အားကြီးတော့ နှိပ်စက်နေသကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဆင်းရဲပါလား၊
ဆင်းရဲပါလားဆိုတာ မြန်မာလို၊ ပါဠိလိုကျတော့ ... ဒုက္ခပါဘုရား။

ဒီလိုနှိပ်စက်နေတဲ့ ကုန်ပျက်နေတဲ့ဆင်းရဲတွေကို ဘယ်
လိုများကာကွယ်လို့ရပါ့မလဲ၊ ဘယ်လိုမှကာကွယ်လို့မရဘူး။
သူ့သဘောအတိုင်းသူ ကုန်ပျက်နှိပ်စက်နေတာပဲ၊ ကိုယ်အစိုးမရ
ပါလား၊ ကိုယ်အစိုးမရပါလားဆိုတာ မြန်မာလို၊ ပါဠိလိုကျတော့

... အနတ္တပါဘုရား။ အနတ္တပါပဲ။ ရှိခိုးရင်း ရှိခိုးရင်းနဲ့လည်း အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဉာဏ်အမြင်တွေ ပိုင်ပြီးတော့ တရားထူးတရားမြတ် တွေလည်း မရသွားနိုင်ပါဘူးလား ... ရသွားနိုင်ပါတယ်ဘုရား။ ရသွားနိုင်တယ်။

သမ္ပဇေဒအမှတ်ကိုလည်း အားမကိုးရပါဘူးလား ... အားမကိုးရပါတယ်ဘုရား။ အထွေထွေအမှတ်ကို အားမကိုးရတယ်။ လူ့ဘောင်လူ့လောကမှာ နေကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုတော့ လူမှုရေး ရာကိစ္စတွေက အလွန်များပြားတဲ့အတွက်ကြောင့် အထွေထွေ အမှတ် သမ္ပဇေဒအမှတ်ကိုပဲ အားမကိုးပြီးတော့ အိမ်မှာနေတဲ့ အခိုက်အတန့် ကျင့်သုံးလို့ရှိရင်လည်း အမှတ်တွေ ပြည့်သွားနိုင် ပါတယ်။

ကျင့်မှုပြည့်သွားတဲ့အခါ မိမိအလိုရှိအပ် တောင့်တအပ် တဲ့ တရားထူးတရားမြတ်တွေ မရသွားနိုင်ပါဘူးလား ... ရသွား နိုင်ပါတယ်ဘုရား။ ရသွားနိုင်တယ်။ ငွေကောင်းဖို့လည်း အရေး မကြီးပါဘူးလား ... အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား။ ရိပ်သာကထွက် သွားရင်တော့ မမှတ်ချင်တော့ဘူး။ မမှတ်တော့ဘူး။ ဒီလိုဖြစ် သွားရင်တော့ ငွေကညံ့တော့ ရမှရပါတော့မလား ... မရတော့ပါ ဘုရား။ မရတော့ဘူး။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၆၃

ဇွဲကောင်းလို့ တရားရတဲ့သာဓက ရှေးအခါက ထင်ရှား ခဲ့တယ်။ အဲဒီသာဓကလေးပြောပြီးတော့ တရားအဆုံးသတ် ရအောင်။

ရှေးအခါက မဟာသီဝဆိုတဲ့မထေရ်ကြီးတစ်ပါး သာသ နာတော်မှာ အလွန်ထင်ရှားတယ်။ ဂိုဏ်းကြီး(၁၀)ဂိုဏ်းကို အုပ် ချုပ်ပြီးတော့ သြဝါဒပေးတယ်။ တရားတွေကျင့်စေတယ်၊ စာပေ ကျမ်းဂန်တွေ သင်စေခဲ့တယ်။ သူဟောပြောလို့၊ သူ့သြဝါဒပေးခဲ့ လို့ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်ဖြစ်တာတော့ မရေ မတွက်နိုင်အောင်ပဲ များပြားပါတယ်တဲ့။ ရဟန္တာဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပဲ (၃၀၀၀)ရှိပါတယ်တဲ့။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဘယ်လောက်ရှိနေပါတဲ့ ... (၃၀၀၀)ရှိပါတယ်ဘုရား။ မဟာသီဝပြပေးလို့ တရားရသွား တဲ့ရဟန္တာ ... (၃၀၀၀)ရှိပါတယ်ဘုရား။ (၃၀၀၀)ရှိတယ်။

(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အရသာ-၂၅၇) (မဟာဝဂ္ဂ-၄/၃၁၉)

တစ်နေ့သောအခါ အဲဒီရဟန္တာ(၃၀၀၀)ထဲက ရဟန္တာ တစ်ပါးက သူ့ရဲ့ဆရာကြီးမဟာသီဝမထေရ်ဟာ ဘယ်လောက်များ တရားထူးတရားမြတ်တွေ ရထားပြီလဲလို့ မဟာသီဝမထေရ်ရဲ့ ဂုဏ်တွေကိုပြန်ပြီးတော့ သူ့ရဲ့အဘိညာဉ်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဘာတရားထူးမှ မရသေးဘူးတဲ့။ ပုထုဇဉ်ဘဝဖြစ်နေတော့ ဆရာ တော်ကြီးတော့ ဒုက္ခဖြစ်တော့မှာပဲဆိုပြီးတော့ ကြွလာ။

ကြွလာပြီးတော့ ရှိခိုးဦးချ။ “ဘာကိစ္စနဲ့လာခဲ့သလဲ”
 “စာသင်ချင်လို့ပါဘုရား” “အို-စာသင်ဖို့ရာ အချိန်မရပါဘူး။
 မျက်နှာသစ်နေတဲ့အချိန်မှာတောင် အချိန်မရဘူး။ ဆွမ်းခံသွားရင်
 လည်း မေးကြ၊ ခြေဆေးရင်းလည်း မေးကြ၊ ဆွမ်းစားရင်းလည်း
 လျှောက်ထားကြလို့ သင်စာသင်ဖို့ရာ အချိန်မပေးနိုင်တော့ပါဘူး”
 ဆိုတော့ ရဟန္တာမထေရ်က “အရှင်ဘုရား ဒီလိုဆိုလို့ရှိရင် မနက်
 စောစောလေး တစ်ခဏလောက်တောင် တရားနဲ့လုံးသွင်းခွင့်
 မရတော့ဘူးလား” “မရတော့ဘူး” “ဒီလိုဆိုလို့ရှိရင် အရှင်ဘုရား
 သေမင်းရောက်လာတဲ့အခါလည်း အချိန်မရသေးဘူး။ တရားတွေ
 ပြစရာ၊ စာချစရာရှိသေးတယ်လို့ အရှင်ဘုရား ပြောရမှာပဲနော်”
 ဆိုပြီးတော့ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွသွားတယ်တဲ့။ ကြွသွားတော့
 “ဟာ-ဒီရဟန်း ဒီတပည့်လာတာ တကယ်စင်စစ်တော့ စာသင်
 ချင်လို့မဟုတ်ဘူး။ တရားလာပြတာပဲ။ တရားရဖို့ဟာ မခဲယဉ်းလှ
 ပါဘူး။ ၂-ရက်၊ ၃-ရက်အတွင်းမှာ ရအောင်အားထုတ်မယ်” ။

နည်းလမ်းတွေကသိထားတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ထင်နေ
 တယ်တဲ့။ ၂-ရက်၊ ၃-ရက်အတွင်းမှာ ရအောင်အားထုတ်မယ်
 ဆိုပြီးတော့ ဝါဆိုလဆန်း ၁၃-ရက်နေ့ကနေပြီးတော့ တောထွက်
 တယ်။ တောထဲသွားပြီးတော့အားထုတ်။ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ကျလို့ရှိ
 ရင် တရားရပြီးတော့ ကျောင်းမှာ ဝါပြန်ဆိုမယ်ဆိုတဲ့အနေနဲ့

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၆၅

သွားပြီးအားထုတ်။ အားထုတ်လိုက်တော့ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ကျတော့ တရားတွေမထင်ရှားဘူး။ မရဘူး။ မရတော့ တရားရချင်တဲ့စိတ်က သိပ်ထက်သန်နေတော့ “အင်း- ဝါတွင်း (၃)လကလည်း မကြာ လှပါဘူး။ ၂-ရက်၊ ၃-ရက်လောက်ပဲရှိမှာပါပဲ” ဆိုပြီးတော့ ကြီးကြီး စားစားအားထုတ်။ ဝါကျွတ်တော့လည်း တရားမရဘူးတဲ့။ တရား မရတော့ မျက်ရည်ကျတယ်။ စိတ်နှလုံးမသာမယာမူတွေဖြစ်ပြီး တော့ မျက်ရည်ကျတယ်။

“ကဲ-ဒီလိုဆိုရင်တော့ မအိပ်တော့ဘူး။ အိပ်ရာကုတင်ကို ထောင်ထားလိုက်တယ်တဲ့။ ခြေလည်းမဆေးတော့ဘူး။ အားထုတ်။ နောက်ဒုတိယဝါကျရင်တော့ မုချရရမယ်။ အားထုတ်။ တစ်ခါ ဒုတိယဝါကျပြန်လည်း ဝါကျွတ်တော့ တရားမရပြန်ဘူး။ မရတော့ မျက်ရည်ကျ။ စိတ်ကသိပ်ထက်သန်နေတော့ မရတော့ မျက်ရည် မကျပါဘူးလား ... မျက်ရည်ကျပါတယ်ဘုရား။ ရရမယ်၊ ရရမယ်။ တချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေ စာမေးပွဲဖြေပြီး တော့ ကိုယ်ထင်တဲ့အတိုင်းမရတော့ မျက်ရည်မကျပါဘူးလား ... မျက်ရည်ကျပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီလိုပါပဲတဲ့။ ဆရာတော်ကြီး မျက်ရည်ကျတယ်တဲ့။

ဘယ်လောက်ကြာကြာ အားထုတ်ရသလဲဆိုရင် (၂၉)ဝါ ရှိသွားပြီ၊ မရဘူး။ ဝါကျွတ်တိုင်း ဝါကျွတ်တိုင်း ... မျက်ရည်ကျ ပါတယ်ဘုရား။ မျက်ရည်ကျတယ်။ ကျောင်းကိုတော့ ပြန်ပါရဲ့လား ... မပြန်ပါဘုရား။ ဇွဲမကောင်းပါဘူးလား ... ဇွဲကောင်းပါတယ် ဘုရား။ ဇွဲကောင်းတယ်။

နောက်ဝါတော်(၃၀)ပြည့်တဲ့ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ ကျတော့ စိတ်ဓာတ်ကို အကြီးအကျယ်ကျသွားပြီတဲ့။ ဒီဘဝမှာ တော့ တရားထူးတရားမြတ် ရထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဟုတ်မယ်မထင် ပါဘူး။ မျက်ရည်တွေကျ။ ဒေါမနဿတွေဖြစ်ပြီးတော့ မျက်ရည် ကျ။ အနီးအနားမှာ နတ်သမီးရှိတယ်တဲ့။ အဲဒီနတ်သမီးက အသံခပ်ကျယ်ကျယ်နဲ့ သူကလည်း ငိုလိုက်တယ်တဲ့။ ငိုလိုက် တော့မှ အသံကြားတော့မှ ဆရာတော်ကြီးက အသာသူငိုတာ ရပ်ပြီးတော့ “ဟဲ့-ဒီနားမှာလာငိုတာ ဘယ်သူလဲဟေ့” မေးလိုက် တော့ “တပည့်တော် နတ်သမီးပါဘုရား” “ဘာကြောင့်မို့လို့ ငိုရတာလဲ” “တစ်မင်တစ်ဖိုလ်များ ရမလားလို့ အရှင်ဘုရားလိုပဲ ငိုကြည့်ပါတယ်ဘုရား”။ မရှက်သွားပါဘူးလား ... ရှက်သွားပါ တယ်ဘုရား။ “အို-နတ်သမီးတွေတောင် သိကုန်ပြီ၊ နတ်တွေတောင် သိကုန်ပြီ။ မဟာသီဝ ဒီမျှနဲ့တော့မရဘူး။ ရှေ့တစ်ဆင့် တိုးပြီး အားထုတ်မှပဲ” ဆိုပြီးတော့ အားထုတ်ပါတယ်တဲ့။ အားထုတ်

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၆၇

လိုက်တာ နောက်တော့ အမှတ်တွေပြည့်ပြီးတော့ ရဟန္တာဖြစ် သွားပါတယ်တဲ့။ ဘယ်နှဝါအားထုတ်ရပါလဲ ... ဝါတော်(၃၀) အားထုတ်ရပါတယ်ဘုရား။ ဝါတော်(၃၀)တောင် အားထုတ် ရတယ်။

အခုတရားနာပရိသတ်များ ရက်(၃၀)လောက်ဆိုရင် တော်တော်လေးကို အားခဲနေပြီ။ မဟာသီဝနဲ့ နှိုင်းစာကြည့်ရင် တော့ ဇွဲကောင်းလား၊ မကောင်းလားဆိုတော့ အနှစ်(၃၀) အားထုတ်တယ်တဲ့။ နေရာကျလိုက်တာ။ တစ်ခါတည်း ရေလည်း မချိုး၊ ခြေလည်းမဆေးတော့ ခြေထောက်ကြီးတွေက ကွဲထွက်၊ ကွဲထွက်နေတော့ ဘယ်လိုလုပ်ထားလဲဆိုတော့ ဆူးတွေနဲ့ ဖောက်ဖောက်ပြီးတော့ ချုပ်ထားတယ်တဲ့။ ဆွမ်းခံကြွတဲ့အခါ ခြေထောက်ကြီးက ဆင်ခြေထောက်ကြီးလိုဖြစ်နေတော့ ကလေး သူငယ်တွေ မြင်ကြတဲ့အခါ မဟာသီဝမထေရ်ရဲ့ ခြေထောက်ကြီး ကို ကြောက်ကြတယ်တဲ့။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကျိန်စာ တိုက်စရာဖြစ်တဲ့အခါ အငြင်းအခုံဖြစ်လိုက်တော့ “မင်း-ဟောဒီ မဟာသီဝဆရာတော်ကြီးရဲ့ ခြေထောက်လိုဖြစ်ပါစေ” လို့ ကျိန်စာ ဆိုကြတယ်တဲ့။ ကြောက်စရာကြီးကိုဖြစ်နေတယ်။ ဇွဲမကောင်းပါ ဘူးလား ... ဇွဲကောင်းပါတယ်ဘုရား။ ဇွဲကောင်းတယ်တဲ့။

ရဟန္တာဖြစ်သွားတဲ့အခါ တပည့်ရဟန္တာ(၃၀၀၀၀) လာစု အုံပြီးတော့ ကြွလာကြတယ်။ ကြွလာတဲ့အခါ သိကြားမင်း ကလည်းသိတော့ သူကလည်းပြုစုချင်တော့ သူ့ရဲ့မိဖုရားပါခေါ် ခဲ့ပြီးတော့ ရဟန္တာ(၃၀၀၀၀)ကို အဲဒီသူ့ရဲ့မိဖုရား ရှေ့ကတင်ပြီး တော့ “အရှင်ဘုရားတို့၊ အရှင်ဘုရားတို့ ... မာတုဂါမလာတယ် ဘုရား၊ ဖယ်ကြပါဘုရား၊ နေရာလေးပေးကြပါဘုရား။” သိကြားမင်း က ဉာဏ်မကောင်းပါဘူးလား ... ဉာဏ်ကောင်းပါတယ်ဘုရား။ ဖယ်ပေး၊ ဖယ်ပေး။ ဝင်သွားပြီးတော့ သူကိုယ်တိုင်သွားပြီးတော့ အနားမှာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ခြေကို ဆေးပေးပါတယ်တဲ့။ ဆရာ တော်ကြီးက မိန့်ကြားတယ်။ “ဪ-နတ်မင်း ... လူတွေရဲ့အနံ့ ဆိုတာ နတ်တွေမှာ အလွန်ဆိုးတယ်မဟုတ်ဘူးလား၊ မဆေးပါ နဲ့၊ ကိုယ်တိုင်ဆေးမယ်”။ မရပါဘူးတဲ့။ သိကြားမင်းက ခြေဆေး ပြီးတော့ ခြေထောက်ကို ဆုပ်နယ်ပေးလိုက်တာ ခြေထောက် လေးဟာ ကလေးသူငယ်အရွယ် ပြန်ဖြစ်သွားပါတယ်တဲ့။ ဇွဲ မကောင်းပါဘူးလား ... ဇွဲကောင်းပါတယ်ဘုရား။

ဇွဲကောင်းကောင်းနဲ့အားထုတ်ရင် ကိုယ့်ရဲ့ပါရမီက ဘယ် လောက်ရင့်ကျက်နေတယ်ဆိုတာ ကိုယ်လည်းမသိရ။ အမှတ်ကို သာ ပြည့်အောင်အားထုတ်ဖို့ရာ မလိုအပ်ပါဘူးလား ... လိုအပ် ပါတယ်ဘုရား။

ဟောမူကျင့်မှု နှစ်ခုပြည့်ဝ တရားရ ၆၉

ဒီဘဝကတော့ တကယ်စင်စစ် ရနိုင်တဲ့ဘဝပဲ။ အဋ္ဌကထာဆရာတွေ ဖွင့်ပြတဲ့အတိုင်း ဘုရားပွင့်တော်မူလာတဲ့ သာသနာတော်ကြီးနဲ့ တွေ့ကြုံနေရတယ်။ သာသနာထွန်းကားတဲ့ အရပ်ဒေသမှာလည်း နေရတယ်။ မိမိတို့သန္တာန်မှာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အယူကောင်းအယူမှန်ကလည်းရှိတယ်။ မိမိတို့သန္တာန်မှာ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တည်းဟူသော အကြည်ဓာတ် ၆-ဖြာလည်း ပြည့်စုံနေတဲ့အခိုက်အတန့်ဖြစ်လို့ တရားကတော့ ရကို ရနိုင်ပါတယ်တဲ့။ အမှတ်ပြည့်အောင် အားထုတ်ဖို့ပဲ ... လိုပါတယ်ဘုရား။ လိုအပ်တယ်တဲ့။

ဤကဲ့သို့ ယနေ့ယခုအခါ၌ “ဟောမူကျင့်မှု ဒီ၂-ခု ပြည့်စုံလို့ရှိရင် တရားရနိုင်တဲ့အကြောင်း”ကို နာကြားရသဖြင့် နာကြားရသောအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြပြီးလျှင် မိမိတို့ အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်တဲ့ တရားထူးတရားမြတ်တို့ကို၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လွယ်ကူသောအကျင့်ဖြင့် လျင်မြန်စွာဆိုက်ရောက်၍ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဆရာတော်ဘုရား ပေးသနားသောဆုနှင့်
ပြည့်စုံရပါလို၏အရှင်ဘုရား။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

၇၀ သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

အရပ်ဆယ်မျက်နှာနေ၊ အားလုံးသောသတ္တဝါတွေ၊
ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်
ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ချမ်းသာစွာဖြင့်၊
မိမိတို့ခန္ဓာဝန်ကို၊ ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်